

జనవరి 2005

Rs. 12 /-

చందమామ

జీ-మేన్
సాహసకృత్యాలను
ఈ సంచికలో చదవండి

G-man

నూతన సంవత్సర శుభాకాంక్షలు

చిలికా

సుహదానంద సింహద్వారం

భారతదేశంలోని అతిపెద్ద ఉప్పునీటి సరస్సు చిలికా - ప్రశాంత వాతావరణం మధ్య కనుమూపు మేరకు విస్తరించి వినీల వర్ణంతో ఒయ్యారాలొలక బోస్తున్నది. చుట్టూ కొండలతో, అక్కడక్కడ పచ్చటి దీవులతో ఉన్న చిలికా సరస్సు ప్రపంచం నలు మూలల నుంచి వచ్చే పక్షుల శరణాలయంగానూ, శిరాశాలపువిడిదిగానూ విలసిల్లుతున్నది. వలస పక్షుల అగమనంతోనూ, యథేచ్ఛగా తిరుగాడే ఇరవాడీ డాల్ఫిన్స్ మొదలైన జల జంతువుల సంచారతోనూ చిలికా సరస్సు చూసరులను మంత్రముగ్ధుల్ని చేస్తుంది. ఇదో ముఖ్యమైన జీవ వైవిధ్య నిలయం. పడమలూ, దోనలూ తిరుగాడే ఈ బ్రహ్మాండమైన సరస్సు భారతదేశాన్ని ఆకర్షణీయమైన రంగులలో ప్రతిబింబిస్తున్నది. కనుల విందు చేసే పూర్వయాలను అలరించే అద్భుత సుందర ప్రదేశం చిలికా!

ఒటిడిసి స్పెషల్ ప్యాకేజీ పర్యటనలు

ప్యాకేజీ 1 : పూర్-కోణార్క-భువనేశ్వర్-చిలికా (సతపద) : 2 రాత్రులు & 3 పగళ్ళు

ప్యాకేజీ క్యాష్ : ఏసి బస్ ఏర్పాటు & రవాణా - మనిషికి రూ. 2399.00

నాన్ ఏసి బస్ ఏర్పాటు & రవాణా మనిషికి రూ. 1799.00

ప్యాకేజీ 2 : వైల్డ్ లైఫ్ స్పెషల్ : చాందిపూర్-ఆన్-సి-సిమిలిచిల్-భిటార్కానికా

వైల్డ్ లైఫ్ శాంక్యురీ : (3 రాత్రులు & 4 పగళ్ళు)

ప్యాకేజీ క్యాష్ : ఏసి బస్ ఏర్పాటు & రవాణా (లులుంగ్ మినహా) - మనిషికి రూ. 3299.00

నాన్ ఏసి బస్ ఏర్పాటు & రవాణా మనిషికి రూ. 2399.00

ప్యాకేజీ 3 : చిలికా దర్శన స్పెషల్ : బర్కుల్-ఆన్-చిలికా-క్రూయిస్ ఇన్ చిలికా లేక్ బర్కుల్ నుంచి సతపద వరకు (ప్రత్యేక ఆక్షణ : కాళిజయ-నలబన్-రాజ్ పూర్-తాల్చిన్-సీ మోడ్) పూర్-కోణార్క : 2 రాత్రులు & 3 పగళ్ళు)

ప్యాకేజీ క్యాష్ : ఏసి బస్ ఏర్పాటు & రవాణా మనిషికి రూ. 2799.00

నాన్ ఏసి బస్ ఏర్పాటు & రవాణా మనిషికి రూ. 2099.00

ప్యాకేజీలోని అంశాలు : ఏసి/నాన్ ఏసి బస్ ఏర్పాటు ట్వీన్ షిరింగ్ టోనస్ మీద, భోజనం (ఉదయం ఫలహారం, మధ్యాహ్నం భోజనం, మధ్యాహ్నం టీ, రాత్రి భోజనం) ఏసి/నాన్ ఏసి రవాణా బాటా సుమోలో.

ఎంట్రీ ఫీస్ (కమరా, విడియో కమెరా ఫీజు మినహా), చిలికా సరస్సులోనూ, భిటార్కానికాలోనూ బోటింగ్.

నిబంధనలు : కనీసం 8 ప్యాక్స్ ఉండేసే ఈ ప్యాకేజీ పర్యటనలు నడపబడతాయి. ప్యాకేజీ టారిఫ్ లో మార్పులు ఉండవచ్చు.

రానున్న ఉత్సవం:

కళింగ మహోత్సవ్

ఫిబ్రవరి 4-5, 2005

సుహదారం & బుకింగ్ కోసం దయచేసి సంప్రదించండి:

మేనేజర్ (మార్కెటింగ్) ఒటిడిసి లిమిటెడ్ (హెడ్ ఆఫీస్) పాంథనివాస్ (ఒట్ల బ్లాక్)

లూయీ రోడ్, భువనేశ్వర్ - 751 014. ఫోన్ : 0674-2432382

For more information contact: Director, Tourism; Paryatan Bhavan; Bhubaneswar-751014, Orissa, India

Tel: (0674) 2432177, Fax: (0674) 2430887, e.mail: ortour@sancharnet.in, website: www.orissatourism.gov.in

Tourist Offices at: Chennai: Tamilnadu Tourism Complex, Ground Floor, Near Kalaivanar Arangam,

Wallajah Road, Chennai - 600002, Ph: (044) 25360891, Kolkata: Utkal Bhawan 55, Lenin Sarani, Pin-700013,

Tel: (033) 22443653, New Delhi: Utkalika, B/4 Baba Kharak Singh Marg, Pin - 110001, Telefax (011) 23364580

A
NEW YEAR
GIFT

FOR OUR SUBSCRIBERS OF CHANDAMAMA IN 13 LANGUAGES

A gift that will reach your dear one month after month for a whole year!

JUNIOR
CHANDAMAMA

WITH SUBSTANTIAL SAVING

ONLY
Rs. 100
as against Rs. 144**

(This offer is for only a
limited period)

Fill up the coupon below

GIFT SUBSCRIPTION FOR JUNIOR CHANDAMAMA

☐ I/My child/Ward is a subscriber of Chandamama,
Subscription No. Language

For subscription number, see
address label on envelope

I wish to give a one-year GIFT subscription for JUNIOR CHANDAMAMA to :

Name : (child / grown-up)

Home address :

..... PIN CODE :

Please ATTACH the label below on the FIRST COPY. I am enclosing DD / Cheque No.

on Bank for Rs. 100 (add Rs. 50 on outstation cheques) / M.O.

Receipt No. issued by P. O.

Signature

** THIS OFFER CLOSES ON JANUARY 31, 2005

* All payments in favour of Chandamama
India Ltd., 82 Defence Officers Colony,
Ekkaduthangal, Chennai - 600097.

This is a GIFT Subscription, with love from

Town / City

చందమామ

సంపుటి: 112

జనవరి 2005

సంచిక: 1

ఈ సంచికలో ...

- * విచిత్ర స్వప్నం ...8
- * సజ్జనసాంగత్యం! ...10
- * భల్లూక మాంత్రికుడు - 15 ...13
- * రాజు-దొంగ (భే.క) ...19
- * భారత దర్శిని ...25
- * సముద్రం-ఉప్పునీళ్లు ...26
- * చందమామ కబుర్లు ...30
- * ఈ వెర్రి దాహం- భాగం 2 ...31
- * పాతకలకు కథల పోటీ ...43
- * స్వప్నమందరి కథ! ...44
- * కుబేరుడి కొలను ...50
- * విష్ణు కథ-13 ...53
- * వింత గోడుగు ...59
- * దుగ్గిశైలి ...60
- * ఆర్య - 19 ...63
- * విజ్ఞానం ... వినోదం ...
వినోదం ...68
- * ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ ...70

ఈ నెల విశేషాలు

భల్లూక మాంత్రికుడు - 15
... 13

రాజు-దొంగ (భే.క)
... 19

సముద్రం-ఉప్పునీళ్లు
... 25

విష్ణు కథ-13
... 53

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy \$2
Annual subscription \$20

Remittances in favour of
Chandamama India Ltd.
to

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal,
Chennai - 600 097

E-mail :
subscription@chandamama.org

చందా

ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా అన్నిదేశాలకు పన్నెండు సంచికలు రూ: 900

ఇండియాలో బుక్ షాప్ ద్వారా రూ. 144.00

చందా డబ్బు డిపాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారాగానీ, ప్రసెస్ చేసే ద్వారాగానీ
'చందమామ' ఇండియా లిమిటెడ్ బరిటన్ వెంపెండి.

For booking space in this magazine please contact:

CHENNAI Shilpi: Ph: 044-22313637 / 22347399

Fax: 044-22312447, Mobile: 9841277347

email : advertisements @chandamama.org

DELHI : OBEROI MEDIA SERVICES, Telefax (011) 22424184

Mobile: 98100-72961, email : oberoi@chandamama.org

వ్యవస్థాపకులు
చి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

ఆచరణాత్మక నూతన సంవత్సర నిర్ణయం!

ముసదేశ ప్రాథమిక విద్య స్థితిగతులను తెలుపు కోవడానికి ప్లానింగ్ కమిషన్ కోసం ముంబైకి చెందిన 'ప్రథమ్' అనే ఎన్జీవో సంస్థ ఇటీవల ఒక సర్వే జరిపింది. ఈ సర్వేలో బయట పడిన కొన్ని చేదునిజాలు-2010 నాటికల్లా పిల్లలందరూ బడికి వెళ్ళాలన్న మన ప్రభుత్వ లక్ష్యానికి అనుకూలంగా లేకపోవడం అందోళన కలిగించేవిగా ఉన్నాయి.

దేశవ్యాప్తంగా వివిధ రాష్ట్రాలలోని ముప్పై జిల్లాలలో 7-10 ఏళ్ళలోమీపిల్లలు; 10-14 ఏళ్ళలోమీపిల్లలు అని రెండు విభాగాలుగా విభజించి జరిపిన ఈ సర్వేలో-విద్యాసంవత్సర ఆరంభంలో బడిలో చేరే బాలికలలో ఆరోవంతుమంది కొన్ని నెలలలోనే బడి వూనేన్నైనారని తెలియ వచ్చింది.

ఈ బాలబాలికలలో నాలుగోవంతు వుంది ఒక్కవార్యం కూడా సొంతంగా రాయ్ లేకపోతున్నారు. కొందరయితే చెప్పినారాయ్ లేకపోతున్నారు. ఉత్తర ప్రదేశ్ లోని అలహాబాద్, లక్నో జిల్లాలలో ప్రభుత్వ పాఠశాలలలో చదివే 7-10 ఏళ్ళలోమీపిల్లలు అనిల్ల చదవలేకపోతున్నారు. ప్రైవేటు పాఠశాల విద్యార్థుల పరిస్థితి గుడ్డిలో మెల్లగా కొద్దిగా మెరుగ్గా ఉంది.

మహిళాని నిర్మూలించాం; మలేరియాను నిర్మూలించాం; పోలియోను నిర్మూలించనున్నాం అని గర్వంగా చెప్పుకుంటున్నాం. సంతోషకరమైన సంగతులే. అదేవిధంగా నిరక్షరాస్యతను నిర్మూలించడంలో కూడా అలాంటి శ్రద్ధనే కనబరచాలి. ఏమాత్రం నిర్లక్ష్యం చూపేమకూడదు. 2020 నాటికల్లా మనదేశం అగ్రరాజ్యం కావాలని కలలు కంటూన్న తరుణంలో, ప్రాథమిక ఒక్కరికీ ఉన్నతవిద్య కాకపోయినా కనీసం చదవడం, రాయడం నేర్పడం చాలా అవసరం. అందుకు యుద్ధప్రాతిపదికతోపుక పీచేయ వలసిన అవసరం ఎంతయినా ఉంది. ఇందులో ఎలాంటి జాప్యమూ జరగకూడదు. ఇదే మన ఆచరణాత్మక నూతన సంవత్సర నిర్ణయం కావాలి!

సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

పొరకులకు కథల పౌటీ (జూలై)

ఉత్తమ బహుమతి పొందిన ముగింపు!

వైద్యుడు అడిగిన దానికి జవ్వందావు ,

“మీరు ఇక్కడినుంచి వెళ్ళిపోయాక నా బాధలు వెళ్ళబుచ్చుకోవడానికి ఎవరూ లేరే అన్న వెలితి కొన్నాళ్ళు వెంటాడింది. అల్లు నా ఇన్ని బాధలు ఉన్నాయని ఏకర మా పెట్టినా వైద్యుడు ఒక్క మందు కూడా ఇవ్వలేదు. అని ఆలోచించాను . మీరే వెళ్ళాక ప్రిత్యేకించి మీ వృత్తిని రప్పించేటంత గృత ఏదీ రాలేదు . దానికితోడు ఇతరత్రాపిన్నల కారణంగా ఆ విషయం గురించి ఆలోచించే తీరిక కూడా లేకపోయింది. అందుకే మీకు కబురు చెయ్యలేదు ,” అన్నాడు .

“అహా, అలాగా! నిజానికి మీకు అసిలు ఎలాంటి గృతలూ లేమామిటిమింపిన తీరిక, లేని పాని ఆలోచనలే, మీ బాధలకు కారణం అని అప్పిడే గ్రహించాను . అందుకే ఎలాంటి వుండులూ ఇవ్వలేదు . అల్లుతే, అది మీకు చెబితే వినరని ఊరు కున్నాను . ఇప్పుడు స్వాస్థ్య భవంతో మీరే ఆ విషయాన్ని గ్రహించారు . చాలా సంతోషం,” అన్నాడు వైద్యుడు.

ఆ తరువాత వైద్యుడు, జమీందారుకు తెలియకుండా ఆయనకు ఏమైనా పనులు, వ్యాపకాలు కల్పించమని, తాను జమీందారు భార్యకూ, దివానుకూ చెప్పిన విషయం గుర్తు చేసి కుంటూ తన చిట్కా ఫిలించినందుకు సంతోషిస్తూ వేరొక ఊరికి బయలుదేరాడు .

కుప్పిలి రాకేషు, S/O. కె.ఎస్.ఎస్. పట్నాయక్
రాంధీనగర్, బోడసీంగుట గ్రామం - 535 270
గజపతి నగరం, విజయ నగరం జిల్లా (ఆంధ్ర)

విచిత్ర స్వప్నం

లక్ష్మీపురం గ్రామంలో, ధనికరైతుకుటుంబానికి చెందిన శివరాముడనే యువకుడుండే వాడు. వాడి తల్లితండ్రులు కాలం చేయడంతో, వాడి వై నత్తవాణ్ణి పేంచి పేద్ద చేసింది. శివరావు డిలో బద్దకు పాలెక్కువ. వాడ పోలం పిన్నలు కూలీల వీ దా, నొక్కల వీ దా వదిలి గ్రామంలో స్వచ్ఛగా తిరుగుతూండేవాడు.

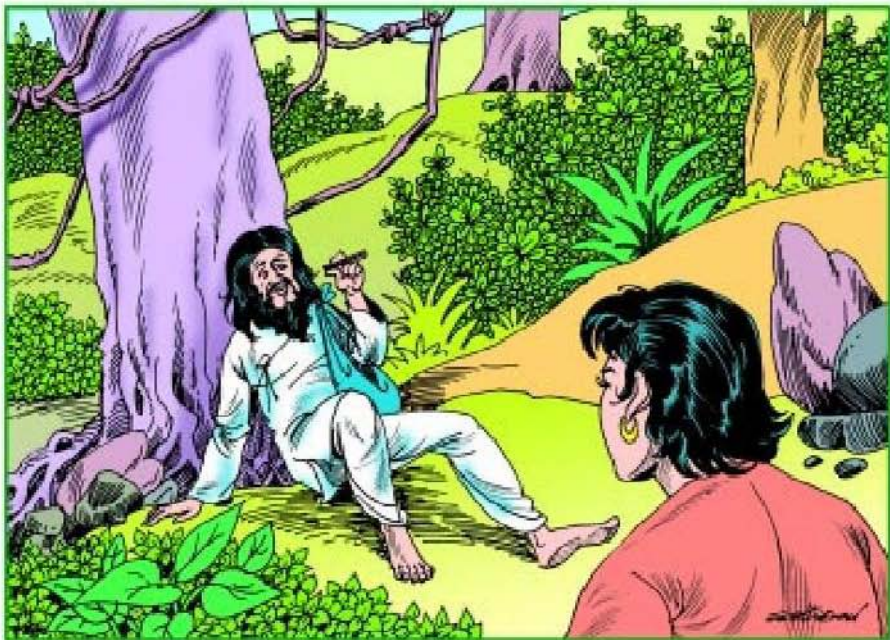
ఇలా మాడగా - ఒక అపూ వాన్య నాటి రాత్రివేళ వాడు స్నిష్టి భోజనం చేసి గదిలో గుర్రు పేట్టి నిద్రపోయాడు. తెలతెలవారు త్రాండగా, వాడికొక విచిత్రమైన కల వచ్చింది.

ఆ కలలో అంకాళమ్మ గుడివుండు ఒక బంగారు సీంహాసనం మాది. ఆ సీంహాసనం వీ ద శివరావు డు కూర్చునిమాడు. వాడి తల వీ ద ఒక గుడ్డరూ బ వాలిమాది. గ్రామ స్థిలందరూ అంకాళమ్మ గుడిలోకి వెళ్ళకుండా, వాడికి పూజలు చేస్తూ, నైవేద్యం పేతు తున్నారు. ధూరాన ఒక కుక్క పూత్రం వాణ్ణి చూసి అదే పనిగా మొరుగుతున్నది.

శివరావు డికి మెలుకువ వచ్చింది. ఆ కలన వు రిచిపాలేక పోయాడు. వాడు ఆ కల గురించి మేనత్తకు చెప్పి అర్థం అడిగాడు. వై నత్త నవ్వి, “ఒరే, శివా! కలలు దేవరహి స్యాలు. వు నబోటి పావు రు లకు అర్థంకామా వు న గ్రామ పేద్దహిరినారాయణుడు తెలివి గలవాడు. అయిన్ని కలిసి అర్థంఅడుగు,” అని సిలహార్చి చ్చింది.

శివరావు డు, హిరినారాయణుడి దగ్గరకు వెళ్ళి, తన కల గురించి వివరించి అర్థం అడిగాడు. హిరినారాయణుడు, “నిన్ను నీమా గొప్పగా ఊహించు కుంటున్నామా అందు వల్లే అలాంటి కల వచ్చింది,” అని చెప్పాడు.

అందుకు శివమ, “అయ్యా! నా గురించి నేనెంత గొప్పగా ఊహించు కున్నా, దేవతకుదే గొప్పగా ఏనాడూ ఊహించు కోలేదు. పాసి, కుక్క నన్ను చూసి ఎందుకు మొరిగింది? గుడ్డరూ బ నా తల వీ ద ఎందుకు వాలింది?” అని ప్రశ్నించాడు.

హరినారాయణుడు పురొకసారి తలగోక్కుని, “పున పోరు గూరి జవీందారు శ్రీనిధుడు ఇటువంటి కలల గరించి అర్థం చేసుకునేందుకు చాలా శాస్త్రగ్రంథాలు చదివాడు. ఆయన్ని అడిగి చూడు,” అని చెప్పాడు.

శివయ్య, శ్రీనిధుడి వద్దకు పోయి సింగతి చెప్పాడు. ఆయన ఆశ్చర్యపోతూ, శివుడి పుంఖేసీ ఒకటికిరెండు సార్లు చూసి, “పీగ్రాహునికి ఏదో అరిష్టం రాబోతోన్నది. అందుకే, కలలో గ్రాహు స్థితి దేవతకు కాకుండా, నీకు పై జల చూశా,” అంటూ వివరణ ఇచ్చాడు.

శివయ్య డిశా వివరణ అంతగా నచ్చలేదు. “పురి కుక్క, గుడ్లగూబల వూట్ వుంటే?” అని అడిగాడు.

“తనకు తిండి పెట్టనందుకు కుక్క మొరిగింది. దేవతకు కాక, నీకు పై జల జరి

పించు కున్నందుకు, నీకు కీడు జరగాలని గుడ్లగూబా నీ తల మీద వాలింది!” అని చెప్పాడు శ్రీనిధుడు.

శివయ్యుడు తన గ్రాహునికి బయలుదేరాడు. గ్రాహుంచేరాక అలసిపోతే గ్రాహుం మధ్యపున్న మర్రిచెట్టునీడలో కూర్చున్నాడు. అక్కడ పుట్టకాల్చుకుంటున్న బెల్గా, శివయ్యుణ్ణి, “ఏరా అబ్బీ! ఈ పుధ్య కానరా లేదు. ఏవు య్యామా” అని పిలిచాడు.

ఈ బెల్గాని గ్రాహుం వాళ్ళ పిచ్చివాడు, పుతి సిరిగాలేనివాడు - అనిబాకనవేయడం, శివయ్యకి తెలుసు. వాడు బెల్గాతో, “నాకొక వింత కల వచ్చింది. దాని అర్థం తెలుసు కోడానికి ఊళ్ళన్నీ తిరుగుతున్నాను,” అని చెప్పాడు. బెల్గా చుట్టను దూరంగా గిరవాటుమేసి చిన్నగా నవ్వి, “సరేనా అర్థం ఎవరూ

చెప్పలేదుగదా, అవునా?” అన్నాడు. “అంతే జరిగింది! అయినా ఆ సింగతి నీకేలా తెలుస్తుంది?” అని అడిగాడు శివరావు.

“ఓరి వెరివాడా! నీ కలకు అర్థం చెప్పగలవాడు, ఈ భూ ప్రపంచంలో ఒకే ఒక్కడు ఉన్నాడు; వాడెవరో కాదు, నేనీ!” అన్నాడు.

శివరావు ఉన్నగా నిట్టూర్చి, “ఎవరి బుద్ధిలో ఎప్పుడో, ఆ అంకాశపుకే ఎరుక. సిరే, కల అర్థం నీవెప్పుడెప్పుడో చూడు!” తన కల గురించి వివరించాడు.

అంతా విన్న బెర్గాని ఫిక్కున నవ్వి, తావెగా చుట్టముట్టించి, “అరే ఒరే అబ్బీ, ఎనుమరి! ప్రజలలో దైవభక్తి తగ్గిపోతున్నది. స్వార్థం, సాపురితనం వేరిగి పోతున్నాయి. అందుకు నిదర్శనంగా, వినీపాటా లేకుండా సాపురితా తిరిగే నీకు పై జల జరిపినైవేద్యం పేట్టారు. ఇక బంగారు సీంహాసనం నీలోని పొగరు బోతు తనానీకీ, ఆకకూ కొండగర్త లాంటిది!” అన్నాడు.

“ఐతే కుక్క ఎందుకు మౌరిగింది? గుడ్డగూ బనాతల వీధి ఎందుకు మాలింది?” అని అడిగాడు శివరావు.

ఆ వెంటనే బెర్గాని, “నిన్ను పేంచి పేద్ద చేసిన నీవు నత్త నీకు రోజూ కడు పిశాంతం భోజనం పేతుతూ, ఆ కుక్కకు ఒక ముద్ద అన్నం వేస్తున్నది. సొంత పొలం పిన్నలు వాళ్ళకూ, వీళ్ళకూ అప్పిగించి గ్రామంలో తిరిగే నువ్వంటే అనిహించుకుని కుక్క మొరిగింది. గుడ్డగూ బనాతల వీధి - గుడ్డగూ బకు చీకుంటువు పో ఇష్టం. సాపురితనం, అజ్ఞానంలో బతికే నువ్వూ చీకటికంటే కటిక చీకటివి. అందుకే గుడ్డగూ బనిన్ను ఆప్యాయంగా ఆశ్రయించింది!” అని చెప్పాడు.

దానితో శివరావు ఉచేతులు జోడించి, “నీమనోబుద్ధి వాడివి కాదు; గొప్ప వేదావి. నువ్వూ కలన వివరించిన తీరు - నన్ను ఎంతగానో ఆకట్టుకున్నది. ఇప్పటికీ నా సాపురి నేత్రాలు తెరిపిన పడినై,” అని ఇంటికేసి బయటేరాడు.

బెర్గాని వాణ్ణి కాస్త ఆగవుని, “అరే ఒరే, అబ్బీ! గ్రామమంతా నేను పిచ్చివాణ్ణి కొడై కూస్తుంటే, కాదనెందుకు నువ్వెవడివి? ఛీ!” అంటూ, అక్కడి నుంచి దూరంగా మళ్ళీ రొక గ్రామం కేసి ప్రియాణంకట్టాడు.

సజ్జనసాంగత్యం!

మొగలిపిట్టు గ్రామంలోని పేద రెళ్ళల్లో రావుయ్య ఒకడు. ఆయనది పేద లోగిలి. నలుగురున్నదమ్ములు కలిసికట్టుగా జీవిస్తూ ఉప్పుడిగాకట్టుకున్న ఆ పేద ఇంటిలోగిలి, ప్రితి సాయంత్రం పీల్లల ఆటపాటలతో కోలాహలంగా మూటుంది. అన్నదమ్ముల పీల్లలతో పాటు పుట్టువిక్కలవారి పీల్లలు కూడా అక్కడికి వస్తూంటారు.

ఒకరోజునా రాష్ట్రపు యంత్రేపీకటికమ్ముకుంటున్న వేళలో, వీధి గుమ్మంలో గుర్రమీ బండి ఆగిన శబ్దం విని, పీల్లలందరూ కుతూహలంగా తొంగి చూశారు. అప్పటికే వీధి అగురు వీధి కూర్చున్న రావుయ్య, అతని పేద తమ్ముడు, బండిలోంచి దిగిన వృద్ధురాలికి ఎదురు వెళ్ళి, “బాగ్గ న్నావా, పేదవూ?” అని పిలకరిస్తున్నారు.

ఆమెను చూడగానే పిల్లల ముఖాలు ఆనందంతో వెలిగిపోయాయి. “బామ్మ వచ్చింది! బామ్మ వచ్చింది!” అంటూ సింబ

రంగా ఆమెను చుట్టుముట్టారు. ఈ బామ్మ, రావుయ్యకు పేదతల్లి అయిన సావిత్రమ్మ, అక్కడికి నాలుగు కోసుల ధూరంలోమన్న రేపిల్లలో మూటుంది. ఆమెకు రావుయ్య కుటుంబంతో, ముఖ్యంగా పీల్లలతో అనుబంధం చాలా చిక్కనైంది. ఆమె చెప్పే రకరకాల కథలు వింటున్నంతసేపి పీల్లలకు పురోధాసి అంటూ మూడడు.

రాత్రి అయింది. పీల్లలంతా భోజనాలు ముగించి నాలుగిళ్ళ వాకిట్లో చేరారు. బామ్మ, రావుయ్య చిన్నకొడుకు పిదేళ్ళ గోవె కేసీ చూసి, “ఏమిటా గోవె, మోచేతికి కట్టు కట్టామా?” అని అడిగింది.

ఆ ప్రశ్నకు గోపి ఏదో చెప్పబోయేంతలో, రావుయ్య భార్య కల్పించుకుని, “పురేం లేదు అత్తయ్యా! వీధు పొరశాలలో ప్రితి ఆకతాయి వెధవతోనూ స్నేహం చేస్తూంటాడు. ఏదో సిమయంలో కీపులాట జరిగి, ఇలా దెబ్బలు తిని ఇంటికొస్తూంటాడు,” అన్నది.

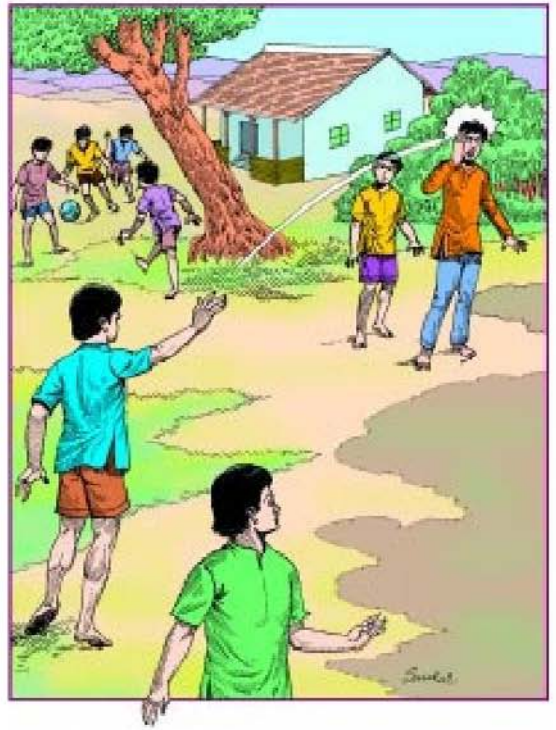
అప్పిదు బావ్కు గోవెని దగ్గరకు తీసి
కుంటూ, “వీరూ ఆకతాయ్ అయ్యింటావు.
ఆకతాయ్ అయ్యి తే తప్పి, వు రొక ఆకతాయ్ తో
స్నాహిం కుదరదు !” అని, “ఒరే, గోవె,
అన్నిటికన్నా ఉత్తమమైనది సజ్జనసాంగత్యం
- అంటే వుంచివాళ్ళతోస్నాహిం అన్నవూట.
అలాంటి సజ్జనసాంగత్యాన్ని గురించి ఒక
కథ చెబుతానీ, అందరూ వినుడి,” అంటూ
ఇలా చెప్పిసాగింది:

స్థిర్యం రావూ పిఠంలో ఒక పేద భూస్వామి
మాడేవాడు, అయ్యన పిరవు ధార్మికుడు;
దయాపిరుడు. అయ్యనకు శ్రీకాంతుడనే
కొడుకు మాడేవాడు. ఆ కుర్రవాడు తండ్రికి
తగిన కొడుకులాగే ప్రవర్తిస్తూ, పీన్నవయస్సి
లోనే వుంచుకున్నాడు.

అదే ఊళ్ళో రాజయ్య అనే రైతువుండే
వాడు. సాపుయ్య అతడి కొడుకు. తండ్రి
కష్టజీవి, సాపుయ్యకు పినంటే చిరాకు.
అయ్యతే, ఎంత దురుక్త కూడా ఉన్నాడీ, చుట్టూ
వంటే చాలా అసీక్తి మాడేది. అందుచేత,
రాజయ్య కొడుకును ఊళ్ళో నారాయణా
చార్యులనే గృహముఖ పాఠశాలకు పంపించడం
ప్రారంభించాడు.

ఆ పాఠశాలకు సాపుయ్య ఈడు వాడే
అయ్యన శ్రీకాంతుడు కూడా మ్హ్తోండేవాడు.
వాడు సాపుయ్యతో గౌరవంగా, స్నాహింగా
వూట్లాడేవాడు. కాని సాపుయ్య వూత్తం
దురుక్త కుగా, పొగరగా ప్రవర్తించేవాడు.

కొన్నాళ్ళకు శ్రీకాంతుడు, సాపుయ్య
ఇద్దరూ, అచార్యుల వద్ద విద్యాభ్యాసం వుగించారు.
శ్రీకాంతుడు తదుపరి విద్యకోసం,

అక్కడికి రెండు కోసిల దూరంలో వశ్య
జవ్వందారు గారి పేద పాఠశాలకు వెళ్ళి
సాగాడు. రాజయ్య, శ్రీకాంతుడి తండ్రిని
అర్థించి, తన కొడుకు కూడా శ్రీకాంతుడితో
కలిసి బండిలో వెళ్ళివచ్చులా ఏర్పాటుచేశాడు.

ఒకనాడు సాపుయ్య, తనతో కలిసి చదువు
వున్న జవ్వందారు గారబ్బాయి రాజు వీధి
దూరం నుంచి ఆకతాయ్ తనంగా రాయి
విసిరాడు. రాయి ఆ కుర్రవాడి తలకు తగిలి
రక్తం రాసాగింది. జరిగింది ఎంతానో ప్రధానో
పాధ్యాయుడితో సిహా విద్యార్థులందరూ ఒక్క
పిరగైన రాజు దగ్గరకు వెళ్ళారు.

ప్రధానోపాధ్యాయుడు విష్ణుశర్మ, వైద్యుడి
కోసం కబురు పంపి, ఎవరో తెచ్చి చూసిన
తడిగుడ్డను రాజు గాయం మీద నెక్కిపెట్టు
కుని, విద్యార్థుల మ్హ్తోస్తూ, “ఎవరు రాజు

వీధి రాల్చి విసిరింది? విద్యార్థి అల్లు మూడీ ఇంత దురుద్దేశ కుగా ప్రీమించిన, ఆపూర్ణ డెవరు?” అంటూ తీవ్రంగా ప్రశ్నించాడు .

అది వింటూనే సాపుయ్య బిక్కవచ్చి పోయాడు . ఇంతలో ఒకరిద్దరు కుర్రవాళ్ళు, సాపుయ్య దూరం నుంచి రాల్చి విసిరటం తాము చూశామని, ఆయనకు చెప్పారు .

ఆపూటల్ని వింటూనే విష్ణుశర్మ అచ్చ ర్యంగా, “సాపుయ్య ను నశ్రీకాంతు డొప్పూ తుడు . వాడు ఇలాంటి పిని ఎందుకు చేస్తాడు ?” అన్నాడు .

గృహ మజలా అనగానే, సాపుయ్యకు, శ్రీకాంతు డి వుంచి తనపూ , తన నీచస్వభావ పూ తెలిసీవచ్చి, కళ్ళల్లో నీళ్ళ తిరిగాల్చి .

అది గమనించిన విష్ణుశర్మ, వాడు రాల్చి విసిరాడని చెప్పిన పిల్లలతో, “చూశారా, నేనింకా ఏమీ అనకుండానే సాపుయ్య ఎలా బాధపిడు తున్నాడో! ఇంకెప్పుడూ చూసే చూడని పూటల్ని చెప్పింది,” అన్నాడు .

ఆ మరుక్షణమే రాజు, సామయ్య వైపు న్నూపంగా చూస్తూ, “సాపుయ్య, శ్రీకాంతు డి కే కాదు , నాకూ న్నూపూ డే . వాడిలాంటి కొందిపనులు చెయ్యడు,” అన్నాడు .

ఇది విన్న సాపుయ్య నెమ్మదిగా విష్ణు శర్మను సీపీ పించి, తలమచ్చ కుని, “గృహ గారూ! రాజు వీధి రాల్చి విసిరింది నేనే . రాజు, శ్రీకాంతు లిద్దరూ వుంచి వాళ్ళ గనక, నన్ను నిర్దోషిగా చెబు తున్నార . నన్ను శించండి!” అన్నాడు .

విష్ణుశర్మ, సాపుయ్య ప్రవర్తనకు ఆనందిస్తూ ఏదో అనలోగా రాజు, శ్రీకాంతు లిద్దరూ , “గృహ గారూ! రాల్చి విసిరింది సాపుయ్య అని పూ కూ తెలుసు . కాని, చేసిన తప్పకు వాడు పశ్చాత్తాపి పిడు తున్నాడని గమనించి, మేం సామయ్య నిర్దోషి అని చెప్పాం . వాణ్ణి శించకండి,” అన్నారు .

విష్ణుశర్మ వాళ్ళు చెప్పిన దానికి చాలా సంతోషించి, సాపుయ్యతో, “బరే, ఈ ణంలో నీకు సిజ్జన సాంగత్యం లభించింది . ఎంత అద స్థిరం తుడివి!” అన్నాడు .

కథ వు గించిన బాపు “పిల్లలూ! సిజ్జన సాంగత్యం చేస్తూ ఎలా మూటలం దోవీ క్కూడా తెలిసీవచ్చిందా?” అన్నది .

పిల్లలంతా ఆనందంగా, “ఓ, బాగా తెలి సీంది, బాపూ! ఇక నుంచి నుంచి కూడా నుంచి వాళ్ళతో న్నూపూ చేస్తాం,” అన్నారు .

భల్లూక మాంత్రికుడు

15

[కాళీవర్య తన అనుచరులతో కోటలో ప్రవేశించాడు. మాయామర్కటం వాళ్ళ ధైర్యాన్ని దెబ్బతీయడానికి తెగిన తల నొకదాన్ని వాళ్ళకు చూపేంది. అది రాజు ధృత్యు డిడి కాదని వాళ్ళ గ్రోవాంచి, అతడి కోసం వెతుకుతున్నంతలో, సభామంటపంలోని సాంహసనం మీద దుర్ముఖుడు కనిపించాడు. ఆ మరుక్షణం తలారిభల్లూకుడు ఏనుగు వీధినుంచి గొడ్డలితో సిభావుంటపంలోకి పూకాడు. తరవాత-]

తలారి భల్లూకుడు సిభావుంటపం లోపలికి పూకటం చూస్తూనే కాళీవర్య రానున్న ప్రవాదాన్ని గుర్తించి, ఏనుగు వీధి మళ్ళీ అటవికుడితో, “ఒరే అటవికా! చప్పిన పొల్లు భల్లూకుడు రాజు ధృత్యు డి తల సర కుండా అటకాయంపు,” అని, పేద్ద గొంతుతో, “తలారి భల్లూకా, సేపు మ్మొన్నాను. రాజును చంపకు,” అని కేక వేస్తూ పరిగెత్తసాగాడు.

కాళీవర్య హేచ్చరిక వింటూనే, అటవికుడు ఏనుగు వీధినుంచి పూకి, విరుగున పొల్లు తలారిభల్లూకుడికి అడ్డంగా నిల

బడుతూ, “భల్లూకయ్యా, తొందరపడకు. కాళీవర్యదొర, రాజు తల సరకవద్దని హేచ్చరిస్తాన్నాడు,” అన్నాడు.

తలారి భల్లూకుడు, “తనను అవమానించిన ఈ రాజు తల సరికి తెప్పని భల్లూక పూంత్రికులవారి ఆజ్ఞ కదా! ఆయన ఆజ్ఞ నెరవేర్చకపోతే, తిరిగి నన్ను సాంతం ఎలుగు బంటుగా పూర్చేస్తాడు,” అన్నాడు.

అంతలో అక్కడికి కాళీవర్య చేరి, “సాంహసనంలో కదలామెదలక కూర్చున్న వున్న రాజు ధృత్యు డి కేసీ చూసే, “ఈ రాజు కేపు

ల్లుంది? అలా కళ్ళ పూసి కుని చలనం లేకుండా మూడే?” అన్నాడు .

తలారి భల్లూకుడు గండ్రగొడ్డలిని భుజం వీడ పట్టుకుని, “కాళీవర్మ దొరా, ఏమిటి వీ ఆజ్ఞ?” అని అడిగాడు .

కాళీవర్మ, దుర్మఖుడిని సివీ పించి, “భల్లూకా, నువ్వూతల నరక్కుండనే, ఈ దుర్మఖుడు ప్రాణం వదిలినట్టుంది. ఏం జరిగిమాట్లుంది? గండ్రగొడ్డలితో నువ్వూ వీదికి రావటం చూసీ, ఆ భయంలో ఇతడి గుండె ఆగిపోలేదుకదా?” అన్నాడు.

“తలారి భల్లూకుడు, దుర్మఖుడి తల నరికివేశాడా ఏం?” అంటూ భల్లూక వూరి కుడు అక్కడికి వచ్చి, సీంహాసనంలో కదలా మెదలక మన్ను రాజును చూసి, “పాపిం, ప్రాణభీతితో పూర్ణపాలు మాటాడు,” అంటూ కత్తిని అతడి భుజానికి తాకిస్తూ,

“రాజా దుర్మఖా! పూర్ణ తేర కో. నీ కొచ్చిన ప్రాణభయం ఏమీ లేదు,” అన్నాడు .

ఆ వెంటనే దుర్మఖుడు కళ్ళు తెరిచి, చేతులతో తలను తడివి చూసి కుంటూ, “అహ, నా శిరస్సి ఎంత చేవగలది! తలారి భల్లూకుడి గండ్రగొడ్డలి దెబ్బకు చెక్కుచెదర కుండా నిలబడిందన్న మాట!” అన్నాడు .

ఆ మాటలకు అందరూ పేదగా నవ్వారు . దుర్మఖుడు సీంహాసనం వీది నుంచి లేచి, “కాళీమా, వూరి కులూ అందరూ ఇక్కడే మూరన్న మాట! పురొకసారి సీంహాసనం మీద కూర్చోవాలన్న కోర్కె తీరింది. ఇక నా తల తెగిపాలు నా, నే విచారించను,” అన్నాడు .

కాళీవర్మ, దుర్మఖుడి భుజాలు పట్టుకుని సీంహాసనంలో కూర్చోబెట్టి, “రాజా దుర్మఖా, నువ్వీస్పృత మా పుత్రుడివి. జరిగిందంతా పురిచిపా. నీ కోట ఆక్రమించిన సామంతులూ సూర్యభూపతి, నా గురు మూర్ఖులూ కవూరి కుల వుత్తరదండన్ని అపహరించిన మూర్ఖులూ ఇప్పింపు ఏకపుయ్యుర. పుంధు పునం వాళ్ళను పట్టుకోవాలి,” అన్నాడు .

కాళీవర్మ ఇలా అనగానే రాజు దుర్మఖుడు సంతోషంతో సీంహాసనం వీది నుంచి వేగంగా సభామంటపం ముందుకు వచ్చి, కత్తి వైకత్తి పట్టుకుని, పేద్రగొంతుతో, “ఒరే, ఉదయ గిరి రాజునైన నేను ఆజ్ఞాపిస్తున్నాను! విశ్వాస పాత్ర లెస్సే సేపుకులంతా తాళం ఇక్కడికి రండి. అలా రానివాళ్ళను రాజద్రోహులుగా భావించి, శిరశ్చేదాలు చేర్చుస్తాను,” అన్నాడు .

తలారి భల్లూకుడు పుంటపం పట్టగోడ వీడ నిలబడి, గండ్రగొడ్డలి ఝుళిపిస్తూ,

“ఒహో, దాగిమన్న వాళ్లంతా, దుర్మఖ రాజు గారి ఆజ్ఞ విన్నారా? అందరూ రెక్కలు కట్టుకుని పురీ ముచ్చి ఇక్కడ వాలాలి,” అన్నాడు భీకర స్వీరంతో.

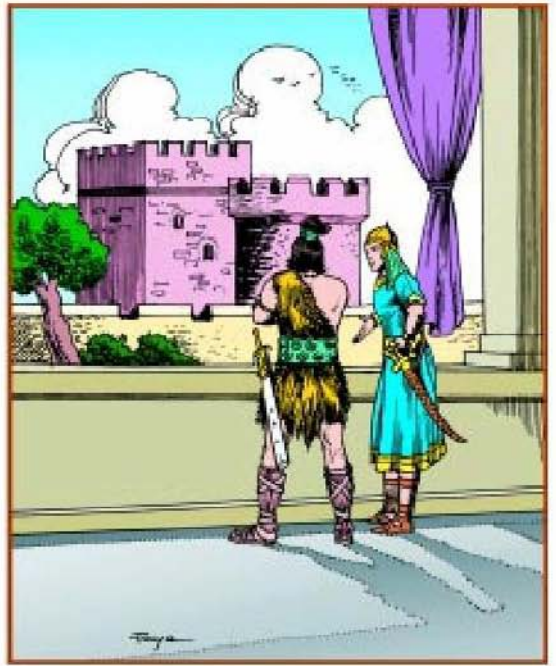
ఆ మర్నానం కోట అన్ని ప్రాంతాల నుంచి సేన్యాలు సిభావుంటపింపుండుకు రాసాగారు. కాళీవర్మ వాళ్లనుదరిసి లెక్కించి, రాజు దుర్మఖుడితో, “రాజా దుర్మఖా! నీ సేన్యాలుందరూ కలిసి నలభై ఐదు కన్న ఎక్కువ లేరు. ఇదేనా ఉదయగిరి రాజువైన నీ సేనకు బలం?” అని అడిగాడు.

రాజు దుర్మఖుడు అవహానంతో తల వంపుకుని, “కాళీవర్మా, నా సేన్యాలుందర్ని ఆసావుంతు న్నిర్యభూపితి ధనాశ చూపించి తనపించేసి కున్నట్లున్నది. పుంపు ను ను ఆ ద్రోహిని వెతికిపట్టుకోవాలి,” అన్నాడు.

కాళీవర్మ, భల్లకపూంత్రికుణ్ణి “గ్రరూ, ఏమిటి తవు ఆజ్ఞ?” అని అడిగాడు.

భల్లకపూంత్రికుడు సిభావుంటపింపిట్టగడ నాన కుని నిలబడి, కోటగడల క్షేచూన్నిన్నాడు. అతడికి తన పుంత్రిదండం పొవటం చాలా బాధగా మన్నది. అంతేకాక ఇప్పిడు తానా ప్రాంతాలు వదిలిపోతే, రాజు దుర్మఖుడు శత్రు ముల్ల చిక్కుల పొలమా తాడు. పేగ్గా, ఇప్పిటివరిస్థితు లలో కాళీవర్మ కూడా తన గ్రరూ భృత భల్లకపాడు డు మన్న ప్రాంతానికి రా నిరాకరించవచ్చు...

భల్లకపూంత్రికుడు ఇలా ఆలోచిస్తూ, కాళీవర్మతో, “శిష్యా కాళీ! నా ఆజ్ఞల పూట అలా ముచ్చుదాం. ను మ్మపించేయాలను కుంటున్నామూ” అని అడిగాడు.

ఆ ప్రిశ్నకు కాళీవర్మ, “గ్రరూ, ఇదేం ప్రిశ్న! ఒకసారి నన్ను తవు గ్రరూ మూర్తండ్ భల్లకపాద పిర్యతాలకు రప్పని అడిగారు. ఆ పూట పురిచారా?” అన్నాడు.

ఆ జవాబుకు భల్లకపూంత్రికుడు ఆనందపిడు తూ, “శిష్యా కాళీ! నీ గ్రరూ భక్తి మెచ్చదగింది. నా గురువైన భల్లకపాదుడు ఒకానొక తాంత్రికుడి కారణంగా ప్రిస్థితం చిక్కుల్లో పున్నాడు. అతడికి నీవంటి ధైర్య సాహసాలు గల వాడి నుంచి కొంత సిహాయం కావాలి. అందుకు ప్రితిఫలంగా ను మ్మకోరే దేవు టో చెప్పు?” అన్నాడు.

కాళీవర్మ ఒక్కణం ఆలోచించి, “గ్రరూ, ప్రితిఫలాల పూట తరవాత చూద్దాం. రాజు జితకేతుడు నాకు శిరశ్చేదశి విధించిన్నుడు దిరిశెనవనంలో మీరు నాకు చాలా సాయ పిడ్డారు. అప్పిడే వీకు అన్నివిధాలా సిహాయ

పిడగలను పూట ఇచ్చాన. ఇస్పిడేంచేయాలో అజ్ఞాపించండి,” అన్నాడు.

“అలా అల్లుతే, ప్ర మ్మనాతోపాటు బ్రహ్మ మిత్రానది జన్మస్థాన ప్రదేశాన మళ్ళీ భల్లూక పాదపిర్వతాలకు రావాలి,” అన్నాడు భల్లూక పూంత్రికుడు.

“సిరే, బయలు దేరండి!” అంటూ కాళీ వర్మ కదిలాడు.

రాజు ధుర్మఖుడు నిలువెల్లా వణికి పోతూ, “పూంత్రిక ప్రభో! తవు ర్మ నా పూట పురిచినట్లున్నది. ఈ కొద్ది పుండి సేస్థికులతో నేను రాజుగా పునగలగటం అసాధ్యం. నేనూ భల్లూకపాదపిర్వతాలకు వస్తాను,” అన్నాడు.

భల్లూకపూంత్రికుడు ఏదో అనబోయేంతలో తలారిభల్లూకుడు గుండ్రగొడ్డలిని నేలకు వేసి కొట్టి, ఏత్తు గొంతుతో, “అయ్యా, నా సంగతేమిటి? మీరంతా ఇక్కణ్ణించి వెళ్ళిన తరవాత నా పాత యజమాని జితకేతరాజు,

తన ఆజ్ఞా ధిక్కరించినందుకు నన్ను అడవి మృగం కింద వేటాడేస్తాడు. నన్నూ తమ మెంట తీసి కుపోండి,” అన్నాడు.

భల్లూకపూంత్రికుడు చిర్ర నమ్మ నవ్వి, తలారిభల్లూకుడి భుజం తట్టతూ, “భల్లూకా, భయపడకు! నేను, నీ సింగతీ రాజు ధుర్మఖుడి సింగతీ పురిచిపొయాననుకోకు. వీ ఇద్దరు పుం పూశాకేనేని ప్రాంతాల నుంచి వెళతాను. చంద్రశిలా నగరరాజు ఆ జితకేతుడు కాళీవర్మతోపాటు నన్ను అవపూనించాడు. ఆ నగరం పొయి, ఆ రాజు అంతేదో చూడవలసి మళ్ళుది,” అన్నాడు.

“ఆ పోగరు బోతు రాజు పుంత్రి అల్లున జీవగ్రు ప్తితు కొద్ది పుండి సేస్థికులతో కోట వెలుపల కావలా వేసివున్నాడు. వాడు హతాత్తుగా పున ప్తీ ద వచ్చి పిడకుండా రాసి ధు ఉగ్రదంతుడు అత్తుగా నిలబడ్డాడు. పురి, ఈ సాపుంతుడు నూ ర్యపూ పిటి, పూయా మర్కటం కోటలో ఏ మూలనైనా దాగివున్నారో, లేక పారిపొయా రో తెలియటం లేదు,” అన్నాడు కాళీవర్మ.

కాళీవర్మ ఇలా అనగానే తలారి భల్లూకుడు గండ్రగొడ్డలి భుజాన పేట్టుకుని, “కాళీవర్మ దొరా! నేను ఏనుగు ప్తీ ద పుంపు గా కోట బయటికి పొయి, పిరిస్థితి ఎలా మళ్ళుదో చూస్తాను. రాసి ధు ఉగ్రదంతుడికి నేను తోడుగా రావటం పూస్తానే, ఆ పుంత్రి, సేస్థికులూ చంద్రశిలా నగరం కేసి పారిపొయి నా పారిపొతార,” అన్నాడు.

“సరే, నువ్వు అలాగే వెళ్ళు. మేం ఒకసారి ఆ సాపుంతు, పూయా పుర్కటాల కోసం

కోట ప్రాంతాలు గాలించి, వెనగ్గావస్తాం,” అన్నాడు కాళీవర్మ.

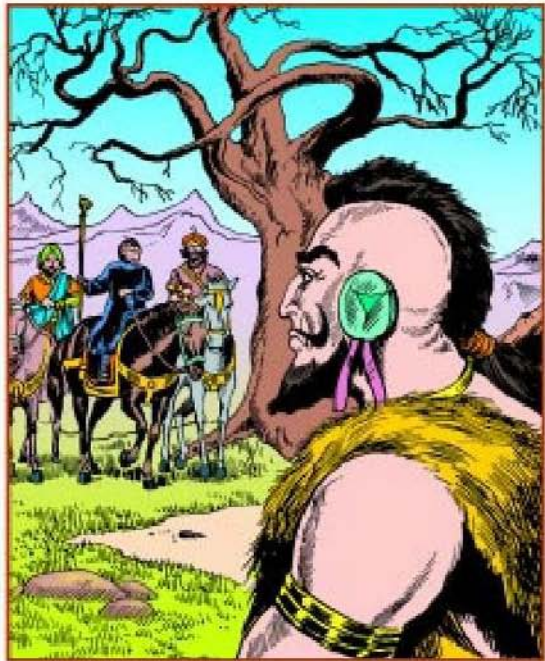
“ఒరే, ఆటవిక యువకా! ఏనుగు ను వుంటపింకేసి వురికాస్తావు అందుకు తీసికూరా,” అనికేకపట్టాడు తలారి భల్లూకుడు.

ఆటవికుడు ఏనుగు ను వుంటపింకేసి నడిపిగానే తలారి భల్లూకుడు పాలు దాని మీద కూర్చున్నాడు. అంతవరకూ అంతా శ్రద్ధగా ఎంటున్న రాజు ధర్మభుక్తు, భల్లూకు వూరికి వెళ్ళి, “వూరికి వెళ్ళి! నేను ఈ కొద్ది వుంది సేస్థికులతో, ఈ కోటలో మూడుంటు క్షేమం కాదు. మీ వెంట నేనూ బయలుదేరి చంద్రశిలానగరం వస్తాను,” అన్నాడు.

“నేనూ అదే చెప్పబోతున్నాను. నీ సలహా వుంది సేస్థికులతో నువ్వు కొత్తగా ఒక రాజ్యాన్నే జయించబోవున్నావా?” అన్నాడు భల్లూకు వూరికి వెళ్ళి.

ఆ తరువాత అందరూ సింహపుంటపింకేసి వుంచికిందికి వస్తూండగా, కోట గోడల మీదికి వెళ్ళిన రాజు దుర్ముఖుడి అంగరక్షకులిద్దరూ ఏక కంఠంగా, “వుహరాజా, వునసావుంత్రా, వూయి కోటి జితకేతరాజు వురికి పిక్కన మార్చారు. వాళ్ళు రాసి డిత్ ఏదో వూట్లాడుతున్నారు,” అనికేకపట్టారు.

“గురూ, ఇలా జరుగుతుందన్న అనుమానం నాకు లభించలేదు. కాలినకోట ద్వారాల దగ్గర వున్న తగిన కాపలా పెట్టవలసింది. బహిశా ఆధుర్నాలు రాసి డిత్ ఉగ్రదంతుణ్ణి తప్పిం చేసి కునే ప్రియత్నాలు చేస్తూ మూడి మూటారు,” అన్నాడు కాళీవర్మ. “కాళీ, వాళ్ళు ప్రియత్నాలేమీ ఫలించమాల

రాసి డిత్ నా వుంచి ఏదో సాయం అశిస్తి న్నాడు. ఇక వున్నం బయలుదేరుదాం,” అన్నాడు భల్లూకు వూరికి వెళ్ళి.

కాళీవర్మ ఊహించినట్లే రాజు జితకేతుడి వురికి జీవగుప్తి, ఉగ్రదంతుడికి పేద పేద అశలు వూపి, తన పిం చేసి కునే ప్రియత్నం చేస్తున్నాడు. అందుకు వూయూ వుర్కట రూపంలో మన్న బ్రాంతివుతి వంత పొడుతున్నాడు.

రాక్షసుడు ఉగ్రదంతుడు రాతిగద పైకెత్తి పట్టుకుని, “నాకు మీ ఎమిలించినిహాయం అవసరంలేదు. భల్లూకుపాద పిర్వతాల్లో నా బంధు వొకడు న్నాడు. అతణ్ణి బంధవిప్పు ముక్తుణ్ణి చేయాలి,” అంటున్నాడు.

ఆ వూటలకు వూయూ వుర్కట ధూళి నగాకిచివవుంటూ అరిచి, “ఉగ్రదండా, ఆ బంధువెవరు, నీ అన్నగదా? ఇంకా బంధ

విప్పు క్షేపిటి? నా గురు మతాంతరిక విధ్యా
విశ్రుత అతణ్ణి ఏనాడో భూస్థాపితం చేశాడు.
నువ్వు బుద్ధిగా ఇక్కడే, జితకేతరాజు ఆశ్ర
యంలో మాటూ సుఖంగా కాలం వెళ్ళ
బుచ్చుటం వుంచిది,” అన్నాడు.

“నా అన్నన ఆ తాంత్రికుడు నిజంగా
చంపాదా? లేక నువ్వు అబద్ధం ఆడుతు
న్నావా?” అంటూ ఉగ్రదంధుడు పిల్చు
కొరికాడు.

పూయూ పుర్కటుడు ఏదో అనబోయేం
తలో పుంత్రి జీవగుప్తితు అతణ్ణి వారిస్తూ,
“ఉగ్రదండ! గతం అంతా పురిచిపా. పూ
రాజ్యంలో పూబలశాలి అర్చన రాస్సి డొక
డు న్నాడన్నది మాకెంతో గర్వకారణంగా
మాటుంది. అలాగే నువ్వు శిషి జీవితాన్ని పూ
రాజుగారి చల్లని నీడలో సుఖంగా గడిపేయ్య
వచ్చు,” అన్నాడు.

“అంటే, నా నుంచి ఎలాంటి సిహాయం
కోరకుండానే, మీ రాజు నాకు అతిథ్యం ఇస్తా
డన్న పాట, అవమా?” అన్నాడు ఉగ్రదంధుడు.

“నీ నుంచి ఒకే ఒక సిహాయం చాలు.
మేం ఇప్పితు కోటలో ప్రవేశించబోతున్నాం.

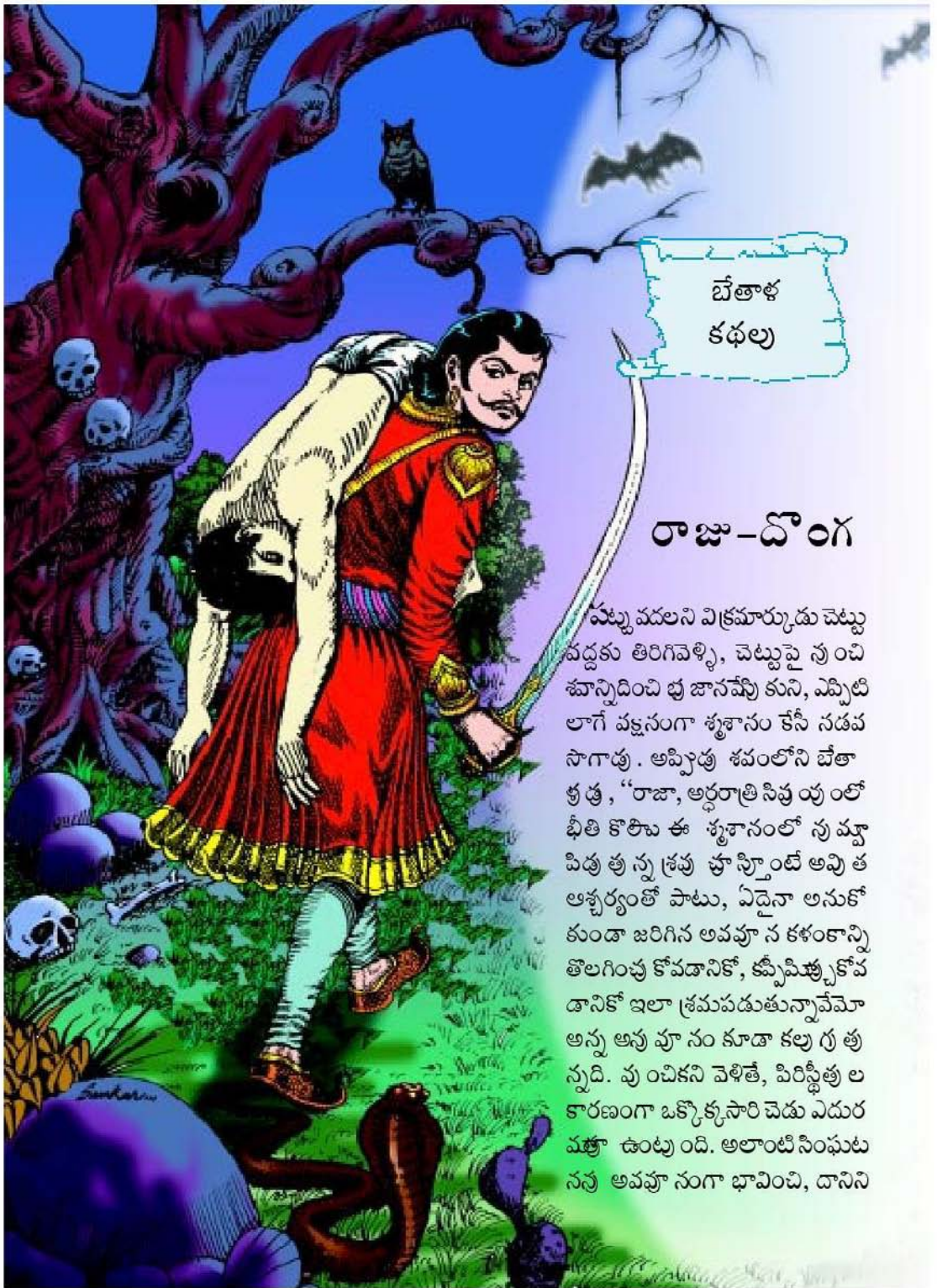
అక్కడ భల్లూక పూంత్రికుణ్ణి, కాళీవర్మ అనే
నేరస్థిణ్ణి, రాజు పుత్రులు ణ్ణి నిల్చు మా చీల్చి
చెండాడెందుకు కొంచెం సిహాయ పిడు,
చాలు!” అన్నాడు పుంత్రి జీవగుప్తితు.

ఉగ్రదంధుడు జవాబివ్వబోయేంతలో
కోటలో నుంచి ఎన్నబోతు వాహినం మీద
మన్ను భల్లూక పూంత్రికుడితో పాటు అందరూ
ఒక్కసారిగా బల్లిటికి వచ్చారు. వాళ్ళను
చూసి భయకంపితుడైపోయి, మంత్రి ఏమి
చేయటపూ అని ఆలోచిస్తూ, విక్రనేర్రాల
మీద మన్ను సాపుంతు, పూయూ పుర్కటాల
కేసీ చూశాడు.

రాస్సిడు ఉగ్రదంధుడు ఒకసారి పేదగా
హింకరించి, “పుంత్రి! సిహాయం చేయ
న్నావు గదా? ఇదిగో, నీకూ, నీ వెంట పున్న
పుష్టిగణానికి నే చేయబోతున్న సిహాయం
ఇది!” అంటూ రాతిగదపెత్తి, అంపు బాల్చ
లోమన్ను పూయూ పుర్కట డితలకేసీ విసిరాడు.

పూయూ పుర్కటుడు మెరుపిశేగంతో
కీచుమంటూ గుర్రంమీది నుంచి పైకిగొడు.
ఉగ్రదంధుడి రాతిగద పోయి అతడికి పున్న
గుర్రం తలన తాకింది. - (ఇంకామాది)

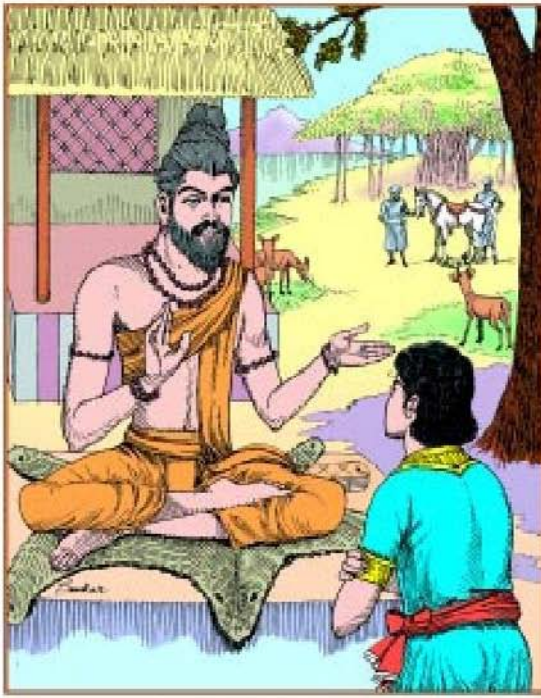

బేతాళ
కథలు

రాజు-దొంగ

పట్టు పదలని విక్రమార్కుడు చెట్టు వద్దకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపై నుంచి శూన్యించి భుజానపేర్చు కుని, ఎప్పటిలాగే పక్షనంగా శృశానం కేసీ నడవ సాగాడు. అప్పిడు శవంలోని బేతాళుడు, “రాజా, అర్ధరాత్రి సమయంలో భీతి కొలిపి ఈ శృశానంలో నువ్వు పిడుపు ను శ్రువు చూస్తూంటే అవి త అశ్రువంతో పాటు, ఏదైనా అనుకో కుండా జరిగిన అవమాన కళంకాన్ని తొలగించు కోవడానికో, క్షుణ్ణికోవడానికో ఇలా శ్రమపడుతున్నావేమో అన్న అనుమానం కూడా కలుగుతున్నది. నుంచికని వెళ్ళితే, పిరిస్థితుల కారణంగా ఒక్కొక్కసారి చెడు ఎదురవుతూ ఉంటుంది. అలాంటి సమయాల నన్న అవమానంగా భావించి, దానిని

ప్రశంసినీయం. ఈనాటితో నీ విద్యాభ్యాసం పై రైతవత్తున్నది. పూనమలుగా జన్మించిన ప్రతి ఒక్కరికీ విద్య నయ నద్యయం వంటిది. రాజ్యపాలనలో నీకిది పురింత ఉపయోగ కరుగా ఉండగలదు. అధికారులలో మత్తువారై వివేకంతో తీసి కునే నిర్ణయాలు ద్వారా లబ్ధి పొందేవారు ఎక్కువగా ఉంటారు గనక, పాలకులకు విద్య పురింత ఉపకారి కాగలదు. పురిక్క విషయం. సికల విద్యల పిరపూర్ణపు కాదు; పూనవ జన్మ పిరపూర్ణపు పిరిపికారం అన్న పిరపు నిత్యం పు మ్మకలలో కూడా పురిచిపాకూడదు. అదే పు మ్మనాకిచ్చి నిజ మైన గురు దాని కాగలదు,” అని ఆశీర్వాదించాడు.

బయటపడినయ కుండా కాపాడు కోవడానికి కొందరు పురితిపించిన జాగ్రత్తలు తీసి కుంటూ ఉంటారు. సాపాన్యలకన్నా ఉన్నత స్థితిలో ఉన్నవారి విషయంలో ఇది పురింత ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. ఇందుకు ఉదాహరణగా తాను ఒక దొంగ చేతులలో మోస పొన్న సింగతి బయటపడకూడదన్న తపనతో, ఆ దొంగ పట్ల చెప్పవలసిన తీర్పునే పూర్తి చెప్పిన రాజు పురినీలుడి కథ చెబుతాను, శ్రవణ తెలియకుండా, విన,” అంటూ ఇలా చెప్పసాగాడు:

దయ నందపు ని గురు కులంలో విద్యన భ్యసీస్తూన్న రాజు పురిధీరవర్మ కుపూర్ణుడు పురినీలుడు త్వరితగతిలో సికల విద్యలలో పూ ఆరితేరాడు. దయ నందపు ని ఒకనాడు పురినీలుణ్ణి చేరబిలిచి, “విద్యావనపట్ల పు మ్మ పూపిన ఆస్తికి చేసిన నిర్విరా పురికషీ కడు

పురినీలుడు గురు మతు భక్తితో నపు సికరించి, గురు కులాశ్రమ అభివద్ధి కోసం, తండ్రి పింపిన కాపు కలపు ఆయనకు సిపుర్పించి, భట్ట లతో కలిసి రాజధానికి బయలు దేరాడు.

షాడశ కళలతో శోభిల్లుతూన్న నిండు చంద్రుడిలా విద్యాశోభతో తిరిగి వచ్చిన కుపూర్ణుణ్ణి పూసీ, రాజు పురిధీరవర్మ పిరపూనందం చెందాడు. మంత్రులనూ, రాజగురు మత్తు సింప్రిదించి, ఒక శ్రు భవు హిర్తాన పురినీలుడికి ఘనంగా రాజ్య పట్టాభిషేకం చేశాడు.

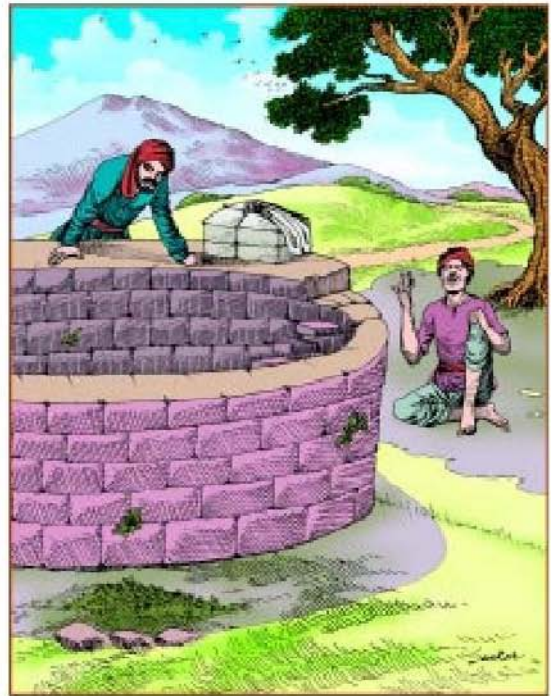
పురినీలుడు తండ్రిని పురించిన తనయ్యుడిలా ప్రజారంజకంగా రాజ్యపాలన చేయ సాగాడు. గురు కులం పురించి బయలు దేరి నప్పుడు గురువు చెప్పిన మాటలు ఆయన మనసులో నిరంతరం మారుమోసాగాయి.

అందు వల్ల ఆయన తరచూ పూర్వ వేషంలో దేశాటన చేస్తూ, ప్రజల స్థితిగతులను, నిపుణులను ప్రత్యేకంగా తెలుసుకుని పరిష్కార పూర్కాలు చూపిస్తాడు. ఆపిదలో ఉన్నవారిని స్వయంగా వెళ్ళి ఆదుకోవడంలో పిరవూ నందం చెందేవాడు.

ఒకనాడాయన బట్టల వ్యాపారి వేషంలో దేశాటనకు బయలుదేరాడు. రాజధాని నగరానికి కొద్ది దూరంలో తూర్పు పిస ప్రవహించే నదికి ఆవలి తీరులో మన్ను అటవీ ప్రదేశంలోని ఒక గ్రామాన్ని సీపీ పీస్టాండగా, హిరాత్తుగా వెనకనుంచి దభీపున్న శబ్దం, వెనువెంటనే, “అయ్యో, నా బిడ్డను కాపాడండి, నా బిడ్డను కాపాడండి,” అన్న అర్తనాదం విని, వెనక్కు తిరిగి చూశాడు.

ఒక పునీషీ చేతులెత్తి మొక్కుతూ, ఒక పాపు పిడ్డ బావిగట్టున, “అయ్యో, నా బిడ్డ బావిలో పడిపోయాడు. అవిటివాణ్ణి. బావిలోకి దిగలేను. నా బిడ్డను కాపాడండి. కాపాడండి,” అని అతి దీనంగా విలపిస్తూ వేడుకున్నాడు.

పూర్వ వేషంలో మన్నుని సీలుడు, బట్టల పూటను గట్టున దించి, బావిలోకి తొంగి చూసే, అందులోకి దూకాడు. బావంతా కలయతిరిగాడు. చాలాసేపు వెతికాడు. బిడ్డ జాడ తెలియలేదు. ఆశ్చర్యంతో, అతి కష్టం మీద విరిగి పోయిన మెట్లగుండా పైకి ఎక్కి వచ్చాడు. గట్టు మీద అవిటివాడూ లేదు; తను దించి వెళ్ళిన బట్టలమూటా కనిపించలేదు. ఏదో బండరాతిని బావిలోకి మేసి, బిడ్డ పడిపోయాడని వాడు చెబితే, తన వినిమోస

పోయాడని రాజు గ్రహించాడు. పురేంచయడానికి లేక విచారంతో రాజధానికి తిరిగి వచ్చాడు.

పిడి రోజులు గడిచాయి. పిదకొండో రోజు సునీలుడు కొలుమాతీరిమూడగా, నగరరక భటులు ఒక దొంగను పెడొక్కలు విరిచికట్టి, సిభలోకి తీసి కువచ్చారు.

రాజు వాణ్ణి పిరిశీలనగా చూసి, తలపింకిస్తూ, “వాడు చేసిన నేరం ఏమిటి?” అని అడిగాడు.

“నగల వ్యాపారి పిశ్చాగ్రు ప్తిడి ఇంటికి కన్నం వేస్తూ పిట్ట బడ్డాడు, ప్రభూ,” అన్నారభటలు.

“అలాగా!” అని రాజు కొంఠుమిత్తునంగా ఆలోచించి, “ఈ రాత్రికి వాణ్ణి చెరసాలలో బంధించండి. శివుని టోరేమిధిస్తాను,” అని ఆజ్ఞాపించాడు.

భట్టలు దొంగను అక్కణ్ణించి అవతలికి లాక్కువేశారు .

అనాటి అర్ధరాత్రి సివయింట్ రాజు బట్టల వ్యాపారి వేషం వేసుకుని, చెరసాలకు వెళ్ళి, కునికి పొట్లు విధుతూ న్న దొంగను తట్టి లేపాడు .

దొంగ ఉలిక్కి పడిలేచి, “నువ్వు ఇక్కడి కెలా వచ్చావు? నువ్వు దొంగవేనా?” అని రాజును అడిగాడు ఆశ్చర్యంగా.

రాజు పుఖానికి పేట్టుకున్న గడ్డాన్నీ, తలపాగానూ తీసి విక్రన పేట్టాడు . అంతే, దొంగ ప్రాణభయంతో గడగడ పలుకుతూ, “వుంచుండి, ప్రిభూ! వు ప్తల్నే మోసం చేసి వీ బట్టల పూటను కాజేశాను. ఇకపే అలాంటి పినులు చేయను. నన్ను రొంచుండి, రొంచుండి,” అంటూ రాజు పాదాలపై పడ్డాడు .

“తప్పి చేసినవాడు శి అను భవించ వలసిందే! వ్యాపారి ఇంట దొంగతనానికి ఒడిగట్టిననిన్ను శింపక తప్పదు . దానికి తగ్గ శి రేపించిస్తాను . నన్ను పూసిగించిన నేరాన్ని వుంచి వదిలిపెడతాను . అయితే, బావిగట్టున ఆ రోజు జరిగిన సింగతి ను మ్హ మరెక్కడా చెప్పకోకూడదు. సరేనా?” అన్నాడు రాజు.

“చిత్తం, ప్రిభూ!” అంటూ దొంగ రాజు పాదాలను తాకి కళ్ళకు అడ్డుకున్నాడు .

రాజు తలపంకించి చెరసాల నుంచి వెలుపిలికి నడిచాడు .

పురునాడు భట్టలు దొంగను రాజు సివయింట్ హాజరు పిరిచారు .

రాజు ఇవ్వనున్న తీర్పు కోసం సిభాసి పులు అసిక్తితో ఎదురు పూడసాగారు .

రాజువాణ్ణి, పిరికించి పూస్తూ, “నగల వ్యాపారి విఖ్యాత ప్రిక్షి ఇంట్లో కన్నం వేశావా?” అని అడిగాడు .

“వేశాను, ప్రిభూ!” అన్నాడు దొంగ తల వంపు కుని.

“ఇదే మై దటి దొంగతనమా? లేక దొంగ తనమే వత్తిగా బ్రతుకుతున్నావా?” అని అడిగాడు రాజు.

“దొంగతనం నా వత్తికాదు ప్రిభూ . చదువున వెంటనే, పురుద ప్రి పశాత్తు చేయని ఒక నేరానికి శింపిబడ్డాను . నా వీద దొంగననే పురుద పిడింది. బతుకు తెరుమా కోసం ఎక్కడెక్కడో తిరిగాను. దొంగనని నన్ను వరూ పినిలోకి తీసి కోలేదు . చివరికి జీవితం వీద విరక్తి పిక్షి చచ్చిపాదావుని అదవికి

వెళ్ళాను. కాని చావడానికి ధైర్యం చాలక ఆకలితో నకనకలాడు తూ ఒక బావిగట్టున కూర్చున్నాను. అప్పిడే అటు కేసీ వచ్చిన ఒక మిత్రాత్మడినించి ఆయన బట్టల పూటతో సిహా అన్నం పూటను తెలివిగా కాజేశాను. ఆ పూటలోని అన్నం తిని ఆకలి తీర్చుకున్నాను. దాంతో దొంగతనంతోనే ను ఖంగా బతక వచ్చుననే బుద్ధి పుట్టింది. పిదిరోజులుగా చిల్లరవుల్లర దొంగతనాలు చేస్తూ వచ్చాను. నిన్ను వ్యాపారి ఇంటికి కన్నం వేస్తూ భటుల చేతికి పట్టుబడ్డాను,” అన్నాడు దొంగ కన్నీర్లు కార్చిస్తూ.

“నీకు జీవనోపాధి కల్పిస్తూ, దొంగతనాలు పూను కుంటావా?” అని అడిగాడు రాజుని నీలుడు.

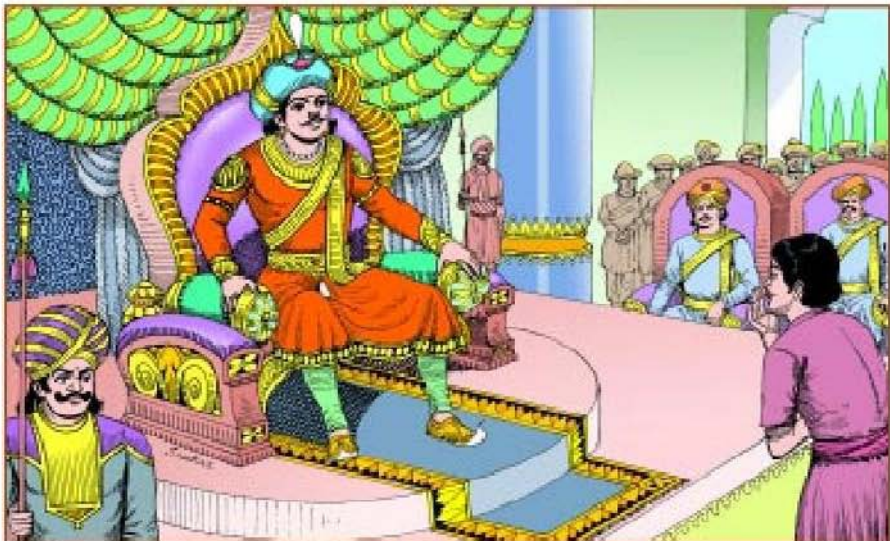
“ఈ జన్మలో దొంగతనాల జోలికి పోను, ప్రిభూ!” అన్నాడు దొంగ కన్నీర్లు తడుచు కుంటూ.

“ఈ పిదిరోజులుగా దొంగిలించిన సొమ్ములను, వాటి సొంతదారులకు తిప్పి అప్పి గించి పూపిణమేడుకో. అంతవరకు భటులు నీ మెంటనే ఉంటారు. ఆ తరువాత నీకు ఏదైనా తగిన జీవనోపాధి ఏర్పాటు చేస్తాను,” అన్నాడు రాజు. ఆ తీర్పుని నిసిభకులు హిర్షధ్వనాలు చేశారు.

“చిత్తం, ప్రిభూ!” అంటూ దొంగ, భటుల మెంటు వెలుపలికి నడిచాడు.

రాజుని నీలుడు గురు మూకున్న స్మరించు కుంటూ తప్పిగా తలవీరించాడు.

బేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, “రాజా, రాజుని నీలుడు తప్పి చేసినవాడు శి అనుభవించక తప్పదు అంటూనే, తన కళ్ళు దే జరిగిన తప్పిను విచడం విధ్వరంగా లేదా? తనంత వాణ్ణి ఒకదొంగ మోసగించాడన్న విషయం బయట పడితే, తనకు అవసరం తప్పిదన్న అనుభవం నంతోనే రాజు

దొంగకు 'పూభి' పేట్టాడన్న విషయం తెలుసుకుందా? పిదిపుందిలో అహబాళనకు గురమతావున్న అన్నపూనంతో రాజు తననేపూసి గించిన దొంగను 'పుంచడం న్యాయం, ధర్మం అనిపించు కుంటుందా? ఇందువల్ల రాజ్యంలో నేరాలు పెరిగే అపాయం లేదా? ఈ సిందేహాలకు సిపూధాను తెలిసీ కూడా చెప్పకపోయావో నీతల పిగిలిపొత్తుంది,' అన్నాడు.

దానికి విక్రమార్కుడు, "తప్పి చేసినవాడు శి" అన్న భవించి తీరాల్సన్నదాంట్లో ఎలాంటి సిందేహానికి తామలేదు. అర్పుతే, శి"ల ఉద్దేశం దోషిలో పిరివర్తన తీర్పు కురావడం అన్న సత్యం మరిచి పోకూడదు. చెరసాలకు వచ్చిన రాజును గుర్తించగానే దొంగలో పిరివర్తన ప్రారంభమై యిందని తెలుస్తూనే ఉన్నది. దొంగతనం చేసినప్పటికీ వాడు చెప్పినవన్నీ నిజాలేననీ, చేసిన తప్పిలకు పిశ్చాత్తాపం చెందుతున్నాడనీ రాజు గ్రహించాడు. వాడికి పుంచి పూర్గం పూపాడు. నేర ప్రవృత్తి ప్రబలదానికి గల పూలకారణాలను అన్వేషించి, వాటిని రూపుమాపడమే సరైన నేరనిరోధక

పూర్గం అన్న సత్యం గ్రహించి, దానిని అచరణలో పూపిన ఆదర్శ పాలకుడు రాజు పునీలుడు. ఇక, రాజు పునీలుడు తాను మోసపోయిన సంగతి బయటపెట్టవద్దని దొంగను కోరినందుకు కారణం - తను పిదిపుందిలో అహబాళనకూ, అవపూనానికీ గురమతానన్న అన్నపూనంతో కాదు. పిరో పకారం గురించి గురువు చెప్పినమాటలను తు.చ. తప్పికుండా తాను పాటించడమే గాక, తన ప్రజలు కూడా పాటియేలా చేయాలన్నది ఆయన ఆశయం. అలాంటిప్పిత్త రాజు తటివాడు ఉపకారు చేయబోయి మోసానికి గురయ్యాడన్న విషయం బయటపడితే, సామన్య ప్రజలలో ఉన్న ఉపకారు బుద్ధి సేత్రం సళించి పొవచ్చు. అలాంటిస్థితి రాకూడదన్న ఉదాత్త ఆశయంతోనే ఆ విషయం బయటపెట్టవద్దని రాజు దొంగను ఆదేశించాడు!" అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా వక్షనభంగం కలగగానే, బేతాళుడు శవంలో సహాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు.

-(కల్పితం)

[అధారం : 'పుంజుభారతి' రచన]

మూడువందల పాఠాంతరాలతో రామాయణం!

రామాయణం వు హాభారతాలు వు న ఇతిహాసాలు అన్న సింగతి వు నకందరికీ తెలుసు. ఏటిలో ఆదికావ్యంగాురొందిన రామాయణానికి ఒక్క సంస్కృతంలోనే ఇరవై అయిదు పాఠాంతరాలు ఉన్నాయి. శ్రుతి, గిరిజనభాషిత్యై భీ, సంతాలి భాషలతో కలుపుకుంటే వు న భారతీయ భాషలలో అనేక పాఠాంతరాలు ఉన్నాయి. అన్నపూర్ణ, బాలినీష, కంబోడియన్, చీనా, జాపనీష, లోటీయన్, వులాయ్, థాయ్, టిబెటన్ భాషలలో సేతుం రామాయణం ఉండడం దీని ప్రసిద్ధిని చాటుతున్నది. ఐరోపా భాషలలోనూ కొన్నిరకాల రామాయణాలు ఉన్నాయి. అంటే మొత్తం మీద దాదాపు 300 పాఠాంతరాలున్నాయి. ఏటిని పిరికిలించిన ఒక సుప్రసిద్ధ చరిత్ర పరిశోధకుడు ఇలా అన్నాడు: రామాయణం ఒక నిర్దిష్ట కాలపుట్టానికి సంబంధించిన గ్రంథం కాదు. ఒక కథాంశం చుట్టూ విభిన్న భాషలలో వివిధ ప్రాంతాలలో రచింపబడిన పాఠాంతరాలలో దాని చరిత్ర నిక్షిప్తమై ఉన్నది.

రైల్వేస్టేషన్ కు వారసత్వ అంతస్తు

ముంబయి లోని ఛత్రపతి శివాజీ టర్మినసుకు ప్రపంచ వారసత్వ అంతస్తు కల్పించబడింది. వు న దేశంలో ఇలాంటి అంతస్తు గల వు రో రైల్వేస్టేషన్ పిళ్ళివై బెంగాల్ రాష్ట్రంలోని డార్జిలింగ్ లో ఉంది.

ప్రపంచంలోనే చాలా రద్దీగా మన్ను రైల్వేస్టేషన్ గా ఛత్రపతి శివాజీ టర్మినసు ప్రసిద్ధిగాంచింది. ఈ స్టేషన్ ను 1878 వ సం.లో నిర్మించడం ప్రారంభించారు. ఆ తరువాత పదేళ్ళకు పై ర్తయింది. విక్టోరియా రాణువరు పు థు గా దీనికి విక్టోరియా టెర్మినస్ అని పేరుపెట్టారు. 1929 వ సం.లో పద పూ థు ప్లాట్ ఫారాలు కలిపారు. 1996లో వు రి రెండు ప్లాట్ ఫారాలు ఎక్కువగా చేర్చి, ఛత్రపతి శివాజీ టెర్మినసుగా వు థా ర్చారు. రోజుకు 30,00,000 వు ంది ప్రయాణీకులు మ్సొుటారు.

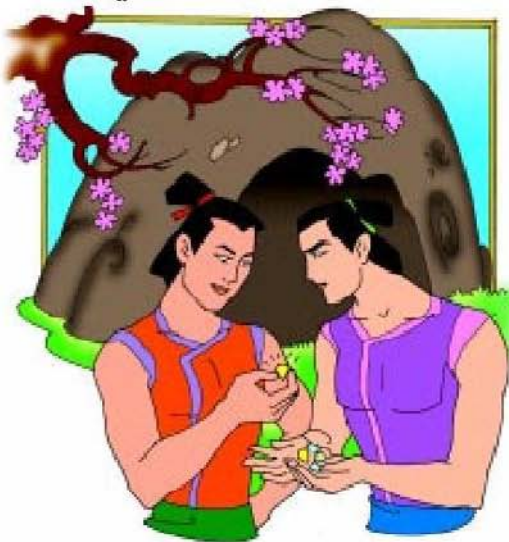
విదేశ పూర్వగాథలు (జపాన్)

సముద్రం - ఉప్పునీళ్లు

ఓకానోక్వివు అడవి సిఫీ వింటోని ఒక గ్రావుంలో సైజూ, యౌవూర్ అనే ఇద్దరు స్త్రీలు ఉండేవారు. సైజూ చాలా బలంగానూ, యౌవూర్ అంత బలహీనుడైనా గానీ, వుహాబద్ధుడైనా. ఒకచెట్లో పళ్ళు కనిపించాయంటే, ఎంత ఎత్తయినా సరే, సుజూ చెట్టెక్కి వాటిని కోసుకువచ్చేవాడు. అయితే, వాటిని మొదట యౌవూర్ కు ఇచ్చి, కావలసిన వాటిని తీసి కోసిచ్చేవాడు.

అయితే, ఇద్దరి వుధ్యూస్నాం వూత్రం కొనసాగుతూ వచ్చింది. తీరిక సివుయాల్లో ఇద్దరూ కలిసి అడవికి వెళ్ళేవారు. ఒకనాడు అలా అడవిలో తిరుగుతూ ఒక గ్రహలో ప్రవేశించారు. గ్రహలో కమ్ముకున్న చీకట్లో మెరుస్తూ చిన్న చిన్న రాళ్ళు కొన్ని సైజూకు కనిపించాయి. వాటిని తీసి కుని బయటికివచ్చాక, సైజూ ఆ రాళ్ళను యౌవూర్ కు చూపాడు. యౌవూర్ వాటిని తీసి కుని పిరిశిలించి చూశాడు. అతడి కళ్ళు ఆనందంతో మెరిశాయి. అయినా ఆ సంతోషం బయటపడకుండా, “రేపు నేను పట్టు వెళ్ళవలసిన పని వుంది. అప్పుడు వీటికి ఏమైనా విలువవుందేమో కనుగొంటాను,” అన్నాడు. యౌవూర్ ధూలాపంగా ముర్రాడు యమూర్ పట్టు వెళ్ళాడు. వాడి ఊహ నిజమయింది. అవి చాలా విలువైన వుల్లులు. వాటిని అమ్మి బోలెడంత ధనంతో ఇంటికి తిరిగి వచ్చాడు. అయితే, సైజూకు కొన్ని నాణాలు వూత్రం ఇస్తూ, “అవి ఎందుకూపినికిరాని రాళ్ళు. అయినా ఒక ధనవంతుడు తన పూలగుండెను అలంకరించడానికి వాటిని కొనుక్కున్నాడు. అతడిచ్చిన దానిలో సిగం ఇది,” అన్నాడు. యౌవూర్ త్వరలోనే పేద భవనం నిర్మించుకున్నాడు. గ్రహాల్లో కొన్నాడు. నౌకర్లను ఏర్పాటు చేసి కున్నాడు. “పూతాతల నాటి ఇంట్లో దాచిన సివులు బయట పడ్డాయి,” అని ఇరుగు పొరుగుతో చెప్పుకున్నాడు.

తన స్త్రీలతో ధనవంతుడైనా కావడం చూసి సంతోషించిన సైజూ, “మనకేదైనా అవసరం ఏర్పడినప్పుడు అతని సాయం అడగవచ్చు కదా,”

ఇద్దరూ పేరిగిపేదవాళ్ళయ్యారు. ఇద్దరికీ పేళ్ళిళ్ళయ్యాయి. సైజూ ఒకచిన్న ఇంట్లో ముట్టూ కూలినాటి చేసి కుని జీవించేవాడు. తండ్రి నుంచి కొంత పోలం సింక్రపుంచడంతో యౌవూర్ సైజూ జీవనం సాగించసాగాడు.

అన్నాత్త భార్యతో. అతని భార్యకు పూత్రం వయ పూర్ సొయ్య పడగలడన్న నమ్మకం లేదు. పేగ్గా, తన భర్తకు లభించిన మెరిసేరాళ్ళే, యమూర్ సంపదలకు పూర్ లకారణం అన్న అవు పూ నం కూడా ఆమెకు లేకపోలేదు.

ఒకనాడు సైజూ అడవిలోని గ్రహా కేవలమెతున్నాడు. తన కొత్త కుక్కబబ్బు చేయడంతో పంపులు కొనడానికి డబ్బులు లేక అవస్థిపెట్టుతున్నాడు. ఆ సమయంలో వయ పూర్ గ్రహానుంచి వెలుపలికి వస్తూండడు చూసి, “ఇక్కడే చేస్తున్నామా?” అని అడిగాడు సైజూ. ఆ మాటకు ఉలిక్కిపడిన వయ పూర్, “ఏం లేదు. ఏమీ తోచక ఇలా వచ్చాను, అంతే. అది నీదే, నువ్వెందుకు ఇక్కడికి వచ్చామా?” అని ఎదురు ప్రశ్న వేశాడు.

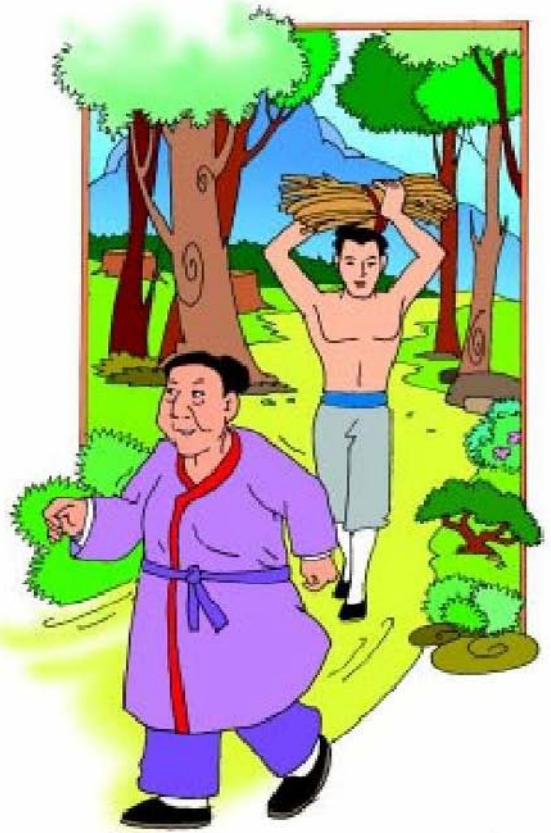
“ఇక్కడవున్న ఏమన్నా విలువైన రాళ్ళు దొరుకుతాయేమోనన్న ఆశతో వచ్చాను,” అన్నాడు సుజూ.

“అలాగా! వుంచదిరా. ఇద్దరం కలిసి వెతుకుదాం. ఏదైనా దొరికాయంటే నేను పట్నం వెళ్ళి అప్పుకుని వస్తాను. నువ్వు అప్పు వయ కుడివి. నీకు సరైన ధర ఇవ్వరు,” అన్నాడు వయ పూర్.

ఇద్దరూ లోపలికి వెళ్ళి బండలకిందా, పైనా, వెతికారు గాని, ఒక్క రాయి కూడా దొరకలేదు. ఇద్దరూ గుహనుంచి వెలుపలికి వచ్చి, గ్రామంకేసి నడవ సాగారు. “పర్ల పచ్చేలా మూది. త్వరగా నత్త మ్మ” అంటూ వయ పూర్ వేగంగా నడవసాగాడు.

“ఈ కట్టల మోపును కాస్త తలపైకి ఎత్తు, నాయ్ నా, పు సెలిదాన్సి,” అన్నది చెట్టుకింద కట్టల మోపుతో కూర్చున్న ఒక వృద్ధురాలు. యమూర్ ఆ వృద్ధురాలి కేసి ఒకసారి నిరసనగా చూసి గబగబా వెళ్ళిపోయాడు.

అతని వెనకనే వచ్చిన సుజూ, “అవ్వా, ఈ కట్టల మోపును నేనే తీసుకుస్తాను, రా,” అంటూ దానిని తలపైకి ఎత్తుకుని అవ్వ వెంట నడవ సాగాడు. అవ్వ గుడిసె ముందు కట్టల మోపును కింద పేట్టాడు.

“నాయ్ నా, నీది చాలా దొడ్డవు న్నో. నీ సొయ్యం పురవలేవు,” అంటూ వృద్ధురాలు గుడిసె లోపలికి వెళ్ళి ఒక రొట్టె పుక్కును తెచ్చి సైజూకు ఇచ్చి, “అకలిగా ఉన్నట్టున్నామా ఈ రొట్టెను తిను. ఇది నీ అకలి తీర్చడమే కాక, నీ కేదెన్నా నలత ఉంటే, దాన్నికూడా పొగొడుతుంది,” అన్నది.

సైజూ చాలా సంతోషించాడు. జబ్బుతో బాధ పడుతున్న తన బిడ్డకు ఆ రొట్టె ముక్కును ఇవ్వాలనుకుని ఇంటికేసి వేగంగా నడవసాగాడు. అతడు నాలుగు గంటల వేళాడలేదో, “ఎవరూ నాయ్ నా, వెతుకున్నది. ఆకలితో చచ్చిపోతున్నాను. ఏదైనా తినడానికి ఇవ్వా బాబూ,” అన్న దీనస్వరం వినిపించింది. సుజూ వెనక్కు తిరిగి చూశాడు. బండపీద పిడుకున్న ఒక పుసపి ప్రాణాలకు కొట్టి పుట్టాడు తున్నట్టు కనిపించడంతో, పురో ఆలో

చన లేకుండా సై జూ రొట్టెముక్కును ఆ మనిషి చేతిలో పెట్టాడు. దానిని తిన్న ఆ పెద్దమనిషి వెంటనే లేచి కూర్చున్నాడు.

“ప్రాణాలు కాపాడామానీ ఉ పికార బుద్ధి చాలా గొప్పది. నాల్గో చిన్న కాపు కపు తీసుకో,” అంటూ ఆ పు నీషి వెదుర్చు మెల్లలతో చేసిన చిన్న చక్రాన్ని సై జూకు ఇచ్చాడు. ఆ చక్రం తిప్పడానికి వీలుగా చిన్న వెదుర్చు దబ్బు అవు ర్చిమంది. “బాబూ, ఇది చూ డడానికి చిన్నదేగాని, పేద్ద పేద్ద పిన్నులు చేయ గలదు. నీకు కావలసినదానిని పు నసై లో తలుచుకుని, దీనిని కుడివైపుకు తిరిగించు. నీ కోరిక సిద్ధింపక, దానిని వెనకవైపుకు తిప్పావంటే ఇవ్వడం కావస్తుంది. అయి నా ఎల్లప్పుడూ దీని ప్రిదే ఆధారపడకు. నీకు కావలసిన వాటి నంతా సివు కూర్చుకుని, ఇక నిశ్చింతగా జీవించగలం అన్న పెరిస్థితి ఏర్పడగానే దీన్ని సెప్పు ద్రంలోకి వేసేయ,” అన్నాడతడు పు శ్శి.

సై జూ అతనికి క తజ్జతలు తెలియ జేసి వెదుర్చు చక్రాన్ని తీసి కుని పుంధు కు నడిచాడు.

ఒక వెదురుచక్రం కోరిన కోరికలు తీరుస్తుం దని సై జూ నవ్వులేక పొయ్యా డు. అతనికిప్పుడు కొడుక్కు, పెద్దయి చేయడానికి కొంత డబ్బుకావాలి. తనన్నూహిత డు య పూ ర సాయ విడగలడని అతడు ఆశించాడు. అతడు య పూ ర ఇల్లు చేరేసరికి వర్షం ఆరంభవు ల్చుంది.

“పు త్రపూ, నా బిడ్డకు బబ్బు చేసేంది. కొంత డబ్బు కావాలి,” అన్నాడు సై జూ.

“సై జూ, ఇంటికి వచ్చామారా భోంచేద్దాం. అంతేగాని, ఇప్పుడు నాకు చాలా పుంధిన్నూ తా తులున్నాడు. బబ్బు పిడ్డన్నూహిత ల పిల్లలందరి వైద్యానికి డబ్బులు ఇవ్వాలంటే సాధ్యపు య్యే పనికాదు,” అన్నాడు య పూ ర.

“ఉచితంగా కాదు. అప్పిగా ఇవ్వా, తిప్పి ఇచ్చేస్తాను,” అన్నాడు సై జూ.

“నేను చెప్పిన మాట మళ్ళీ చెప్పాలను కుంటున్నావా?” అన్నాడు య పూ ర నిర్మోహపూ టంగా.

“వద్దు,” అంటూ గాఢంగా నిట్టూర్చి, సై జూ అక్కడినుంచి బయలుదేరాడు.

“ఏం తెచ్చామానానా?” అని అడిగాడు బబ్బుతో పిడు కున్న సై జూ కొడు కు, తండ్రి చేతిలోని వెదురుచక్రం కేసి ఆకగా చూస్తూ.

సై జూ చిన్నగా నవ్వుతూ, “ఇది పు నకు కొంచెం ఆహారం ఇస్తుంది,” అంటూ చక్రాన్ని కు డొడ్డితు తిప్పాడు. పు ర్చు ావే రకరకాల వంటలు ద్రిత్యం కాసాగాలు. సై జూ చక్రాన్ని ఎడమవైపుకు తిప్పడంతో, ఆహారం రావడం ఆగిపోయింది.

సై జూ దువితు లూ, కొత్త కూ దానిని పూ సి అనందా శ్చర్యాలు చెందారు. తన కొడుకు బబ్బు మాన్పించే పుంధు అడిగాడు సై జూ. పు ర్చు ావే వచ్చింది. దానిని పిచ్చుకోగానే, కుర్రవాడి బబ్బు నయ పు ల్చుంది. అప్పటికే వర్షం భోర్చు న కురవడంతో ఇంటి పక్కప్పు ఉరవ సాగింది. “పూ కొక పుంచి ఇల్లు కావాలి!” అంటూ చక్రం తిప్పాడు సై జూ. అతని కోరిక నెరవేరింది.

ఆ ప్రాంతంలోనే చాలా అందమైన సుజూ ఇల్లు చూసే గ్రామ స్థలందరూ విన్నపియ్యారు. యివూర్ అప్పి తాళ్ళర్యంతో ఇంటిని ఒకటికి వందసార్లు పరికించి చూశాడు. “ఇదెలా సాధ్యమవుతుంది?” అనిసన్నహిత్రణ్ణి అడిగాడు. “అంతా దేవతే దయ,” అన్నాడు సుజూ.

సుఖవంతమైన జీవితం సాగించడానికి కావలసిన వసతులన్నిటినీ సుజూ, వూరూ చక్రం ద్వారా క్రమ క్రమంగా సేపు కూర్చుకున్నాడు.

యివూర్ కుక్కలూహిత్రుడి స్థితి చూసే వున శ్వాంతి నశించింది. నిద్ర కరువయింది. రాత్రి తెల్లవారూ సుజూ ఇంటి చుట్టూ తిరుగుతూ, కిటికీ గుండా తొంగి చూస్తూ, అతడి సెంపిదల రహస్యం తెలుసుకోడానికి ప్రయత్నించాడు.

ఒకనాటి రాత్రి సుపు యంత్రంలో సుజూ వూరూ చక్రాన్ని తిప్పి, పై జించడానికి దేవత శిలావిగ్రహం కావాలని కోరుకున్నాడు. విగ్రహం రాగానే, అతడు భార్యతో, “పునం ఈ చక్రాన్ని సుపుద్రంలో పడమేయవలసిన సుపుయం వచ్చింది. పునకు కావలసినవన్నీ సుపు కూర్చుకున్నాం,” అన్నాడు.

“నిజమే,” అన్నది సుజూ భార్య.

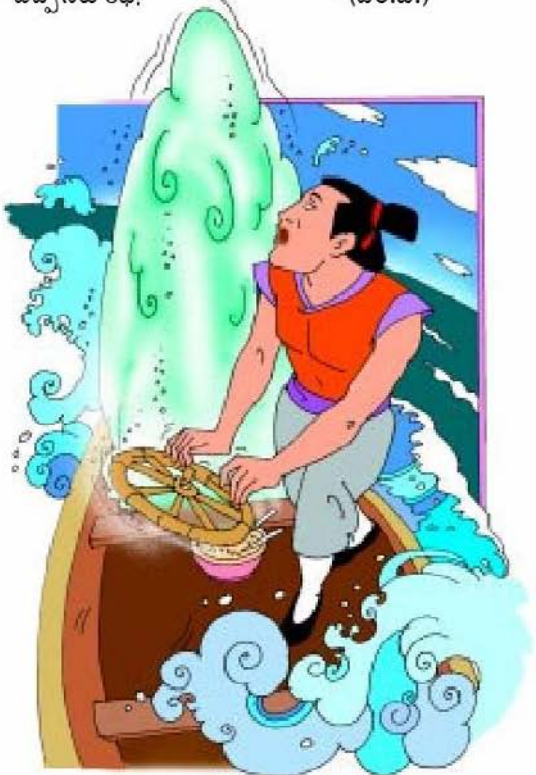
కిటికీ వద్ద నిలబడిన యివూర్ కు ఇప్పిడు అసలు రహస్యం తెలిసేపాయింది. అర్ధరాత్రి సుపుయంత్రంలో సుజూ దంపతులు గాఢనిద్రలో ఉన్నప్పిడు చక్రాన్ని దొంగిలించుకుని వచ్చేశాడు. పురునాడు ఒక పడవ తీసుకుని తీరానికి కొద్ది దూరంలో ఉన్న దీవికి బయలుదేరాడు. సెకల సుపుపాయి అతో అక్కడొక సుందర విలాస భవనాన్ని సెట్టింపుకుని, తన భార్య పిల్లలతో అక్కడికి చేరుకోవాలన్నది అతడి పథకం. అలా చేస్తూ తన చేసిన దొంగతనం సుజూ పసికట్టచేడు అతడు భావించాడు.

పడవలో ఒక గంటామిప్రియాణం చేశాక, ఆకలి మేయడంతో తన వెంట తెచ్చుకున్న ఆహారం వూరుకు పిప్పి ఒక పుద్గ నోట్లో పేట్టుకున్నాడు.

చందమామ

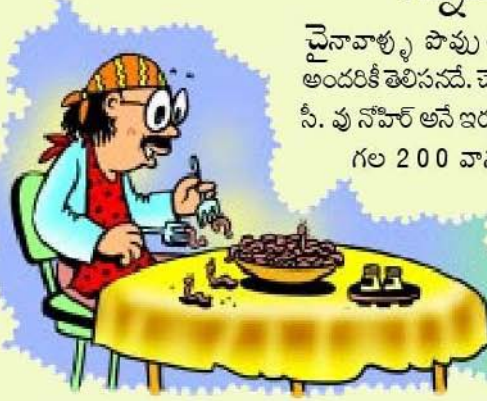
వండిన పిదాధాలలో ఉప్పి లేదు. చక్రాన్ని కుడి ప్రియత తిప్పి, “ఉప్పి కావాలి,” అన్నాడు. తన ఇంట్లో వాడి ఎదుట ఉప్పిరాశిగా ప్రిత్యమయింది. అయితే, అరాశి అప్పి తవేగంతో ఎక్కువ కాసాగింది. పడవలో బరువెక్కువకావడం గ్రహించి వాడు ఒక ఇం బెదిరిపొయాడు. అయినా పేరు గుత్తాన్న ఉప్పి వేరును అపడం ఎలాగో వాడికి తెలియలేదు. వాడు హెదలుతో చూస్తూండగానే పడవ పునగసాగింది. యివూర్ కు ఈత రాదు గనక, పడవతో పాటు సుపు ద్ర గర్భంలోకి పునగి పొయాడు.

వూరూ చక్రం, ఇంకా ఇంకా ఉప్పిను మిట్టేస్తూనే ఉన్నది. సుపు ద్రమంతా ఉప్పినిల్లిగా పూరిపాయింది. సుపు ద్రంలో ఎంత వానకురిసే నప్పిటికీ, ఉప్పి గుణం వెలచబడని విధంగా ఈనాటికీ చక్రం ఉప్పిను ఇస్తూనే ఉన్నది! అదీ సుపు ద్రం ఉప్పినిటి కథ! - (ఎం.డి.)

చందమామ కబుర్లు

గిన్నిస్ బుక్ రికార్డు కోసం!

చైనావాళ్ళు పావు లీ, కప్పిల్లీ హాలు గా తినేస్తారన్న సింగతి అందరికీ తెలిసినదే. చెన్నయ్ సిటీ పింట్లోని తాంబరంలో మూటూన్న సీ. వు నోహర్ అనే ఇరవై ఆరేళ్ళ యువకుడు 10 సెం.మీ. పొడవు గల 200 వానపావు ల్ని 30 సేకన్లు లలో వుంగేశాడు.

ఎందు కవు కున్నార ? గిన్నిబు బుక్ టూ రికార్డ్స్లో స్థానం సంపాల్చుంచడం కోసం! గత వూడేళ్ళలో మిశ్రు రల్ని గాని, వానపావు ల్ని గాని అసిల్చు వుట్టుకోలేదంటాడతడు. వురి అంతకు క్రితం బప్పి శా రోజువారీ ఆహారం ఇవే నేమా! త్రాపు పావు లతో సిహా చిన్న చిన్న

పావు ల్ని తన వు క్కులోకి వదిలి, నోటిగుండా వెలుపలికి తీస్తూ వూపిరు లకు వినోదం కలిగించే సీ. వు నోహర్ను అక్కడివారు 'పావు ల వు నోహర్' అని పిలవడంలో ఆశ్చర్యం లేదు కదా!

కొండ కనుమలను దాటుతూన్న తపాలా సంచులు!

చీనా-భారత సరిహద్దులో సెప్పు ద్ర వు ట్టానికి 14,500 అడుగుల ఎత్తులో మూడి నాటూలా కొండకనుమ. సాధారణంగా ఎప్పుడుగాని దీనినెవరూ దాటి వెళ్ళరు. అయితే, దీనికోక మినహాయింపు ఉంది. పుస్టిక్ ఈ అనే ఒక చీనా పొజ్జువే న ప్రతి ఆదివారం తపాలా సింఛీని తెచ్చి, భారత సరిహద్దులో పిడేసీ వూడు నివి షాలలో తిరిగి వెళతాడు. అదే విధంగా గురు వారాలలో పుస్టిక్ బహి ధూర్ సింగ్ అనే భారతీయ తపాలా శాఖ ఉద్యోగి చైనా సరి హద్దులో అడుగు పేట్టి తపాలా సింఛీని పిడేసీ వూడు నివి షాలలో తిరిగి వచ్చేస్తాడు. ఇద్దరి వద్దా విదేశ సరిహద్దులో అడుగు పేట్టడానికి కావలసిన 'పిసా'లు లేమాఅల్చు నా తవు ఉద్యోగ బాధ్యతలను నియం వు బద్ధంగా నిర్వహిస్తున్నారు.

THE ADVENTURES OF G-man

ఈ పెద్ద దాహం
భాగం - 2

కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

ఇప్పుటివరకు జరిగిన కథ..... ఓ రహస్యమైన నీటి-ద్వారా వ్యాపించే, మహమ్మారి, ప్రపంచమంతా వ్యాపిస్తోంది. మనుషులు, జంతువులు, చెట్లూ.. అన్నీ వాటికి బలైపోయాయి. ఇక చదవండి...

సూర్యరాజ్ తనకిష్టమైన ఎనర్జీ ఫుడ్ తింటున్నాడు, ఓ ప్యాక్ పార్లే-జి

ఇతిహాసకథ ఏమిటంటే, జి-మాన్ అయ్యేముందు, సూర్యరాజ్, సూర్య కాంతిని ఓ

సెకన్లో కొంతభాగం తనలో లీనం చేసుకుంటాడు. అందుచేతేనేమో బహుశా ఓ సెకను పాటు చీకటి అవుతుంది....

అందువల్లనే ఎవరూ ఈ పరివర్తనని చూడలేకపోవచ్చు.

G-man

దుష్టశక్తిని అరికట్టివాడు.

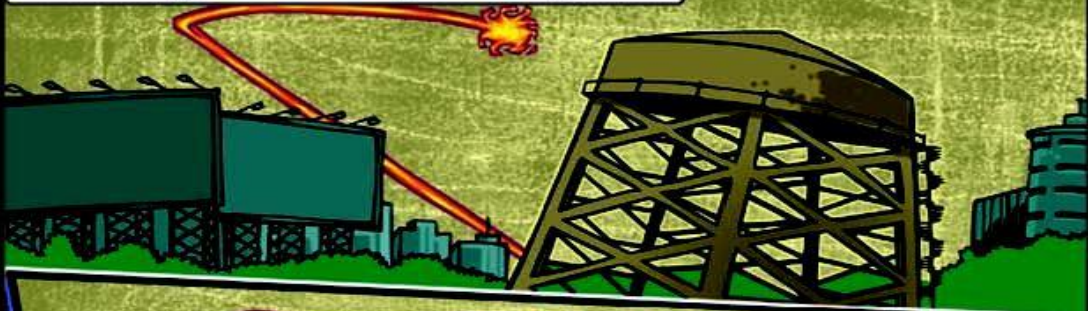
జి-మాన్ ఓ అగ్నిగోళంలా పరివర్తన చెంది, దూసుకుపోతాడు

G-man కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

ఈ అగ్ని గోళం ఓ నీటి ట్యాంకులోకి వస్తుంది

THOOOOOOOOOOMP!
KHADDANG

హల్లో!
ఎవరైనా
ఉన్నారా?

G-man కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

G-man కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

ADOGHHA!

ఈ భయానక
గుగ్గాతో
ఆటలాడతావా!

నీటో ఆడుకోవడం
నాకెప్పుడూ ఇష్టమే...
గుగ్గా

ఇహ రెండో
రౌండు.

G-man కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

G-man కి శక్తినిచ్చేది

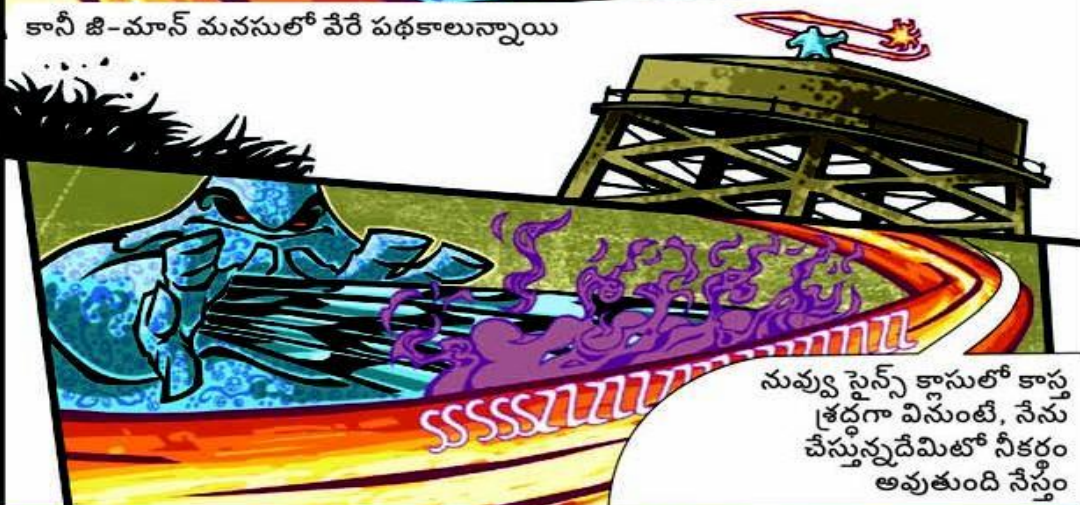
Visit: www.parleproducts.com

జి-మాన్ ఒక మండే అగ్ని గోళంలా మారిపోతాడు

నువ్వెంత కాలమని
ఇలా చెయ్యగలవు? నిన్ను
నేనప్పుడో ఒకప్పుడు
పట్టుకుని తీరతాను

కానీ జి-మాన్ మనసులో వేరే పథకాలున్నాయి

నువ్వ సైన్స్ క్లాసులో కాస్త
శ్రద్ధగా వినుంటే, నేను
చేస్తున్నదేమిటో నీకరం
అవుతుంది నేస్తం

SPLAT

G-man కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

జి-మాన్ అధిక-శక్తిగల ఆవిరిని వాడి, ఆ నీటి రాక్షసుణ్ణి ఆవిరిగా చేసిస్తాడు.

జి-మాన్ తన సునిశిత బుద్ధితో మరో ఉపద్రవం నుండి తప్పించాడు

Visit: www.parleproducts.com

జి-మాన్ చేసిన మరో అద్భుత సాహసకృత్యాన్ని మిస్సయినట్లున్నాడు
మేజర్ సూర్యరాజ్

నీటి సమస్య పరిష్కరించబడింది. మళ్ళీ జనజీవనం సామాన్యం అయిపోయింది.

మరోచోట.

G-man కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

జి-మాన్ క్విజ్

1. జి-మాన్ నిజంగా _____
 ఏ) అమీష్ పూరి
 బి) మేజర్ సూర్యరాజ్
 సి) టెర్రోలేన్
2. టెర్రోలేన్ ఉంటున్న భవనం పేరు.... _____
 ఏ) మాలరీ టవర్స్
 బి) ద పెట్రోనా టవర్స్
 సి) ద టి- టవర్
3. తను జి-మాన్ కానప్పుడు, మేజర్ సూర్యరాజ్ ఒక _____
 ఏ) టీచర్
 బి) మంగలివాడు
 సి) జెముడు చెట్టు
4. మేజర్ జి-మాన్ అయ్యేందుకు ఇది తింటాడు: _____
 ఏ) ఒక బొప్పాయి పండు
 బి) పార్లే జి
 సి) క్యారట్ హల్వా
- 5) జి-మాన్ సహయోగి, ఒక: _____
 ఏ) ద ఆర్ట్స్
 బి) అతని కుడి చెయ్యి
 సి) వింతకుక్క, మోతీ

సంఖ్య: 1-800-123-4567

సూపర్ హీరోలకి శక్తినిచ్చేది.

Visit: www.parleproducts.com

పాఠకులకు కథల పోటీ ఉత్తమ రచనకు రూ. 250 బహుమతి

రంకింది కథను చదవండి:

ఒకానొకప్పుడు ఒక సుప్రసిద్ధ పండితుడు నదిని దాటడానికి పడవలో ఒంటరిగా వెళుతున్నాడు. పడవ నడిచువాడు ఆయనతో, “అయ్యా, ఆవలి తీరం చేరడానికి చాలాసమయం పడుతుంది. లంతవరకు కాలేపిం కోసం వున్న దెబ్బా పూట్లావు కుంటూ వెళదామా?” అన్నాడు.

“అలాగే,” అన్నాడు పండితుడు పుండ హాసం చేస్తూ.

“వున్న పూట్లు ఆసిక్తికరంగా సాగాలంటే

వున్న ఒకరినొకరు ప్రశ్నలు అడుగుతాం. నేనడిగే ప్రశ్నకు తప్పకుండా సమాధానం చెప్పలేకపోతే, నాకు మీరు చెబుతారు రూపాయలు ఇవ్వాలి. నేను బడవాణ్ణి, చదువూనివాణ్ణిగనక, మీరడిగే ప్రశ్నకు నేను సమాధానం చెప్పలేకపోతే, ఒక రూపాయి మీకు ఉన్నట్టుంటుంది. సరేనా?” అన్నాడు పండితుడు.

“బావావా. సరే, నువ్వే మొదటి ప్రశ్న అడుగు వురి,” అన్నాడు పండితుడు.

పండితుడు కొంతసమయంగా ఆలోచించి బుర్రగోకుంటూ, “రాత్రుల్లో ఎక్కడ తూ, పగటి పూట నిద్రపోయే మయ్యలెక్కలుగల పక్షి ఏది?” అని అడిగాడు.

◆ ఆ ప్రశ్నకు పండితుడు చెప్పిన సమాధానం ఏమిటో మీరు ఊహించగలరా?

◆ ఇద్దరి వుద్యమం ఎలా పరిష్కారం పుంది?

100-150 పూటలతో కథకు పుగింపూసే, చక్కసమైన పేజీ పూకు పంపండి. కవల వుద కథల పోటీకి అని రాయండి. కింది కుపినపు తప్పక జతచేయండి.

కథలు మూకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ: జనవరి 31, 2005

పేరు _____ వయస్సు _____ మిట్టిన తేదీ _____
 పాఠశాల _____ తరగతి _____
 ఇంటి చిరునామా _____

 _____ పినకోడ్ _____

తల్లి/తండ్రి సంతకం

విద్యార్థి/విద్యార్థిని సంతకం

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097

ఆంధ్రప్రదేశ్ జానపద కథ

స్వప్నసుందరి కథ!

ఒకానొక్కొక్క పూజాండ్రగిరిని పిరిపాలించిన రాజు పూజాండ్రవర్మకు ఏడు గురు కుమార్తెలు, ఒకకుమార్తె ఆపూబర స్వప్నిసిందరి. రాజు ఏడుగురు కొడుకులకు వివాహం చేశాడు గాని, కూతురికి పేళ్ళి కాకవుండే కన్నపూశాడు.

చెల్లెలందరి ఏడుగురు అన్నలకూ ఎంతో ప్రేతి. అయితే వారి భార్యలకు మాత్రం ఆడపిడుపు స్వప్నిసిందరి అంటే గిట్టేది కాదు. అన్నలు రాజభవనంలో లేనప్పుడు ఆమెను దాసికన్నా పానుగా చూస్తూ పింపించే

వారు. ఒకనాడు, “ఇలావేధించారంటే, పూ అన్నలకు చెబుతాను,” అన్నది స్వప్నిసిందరి. “అలాగా! వారు వచ్చేదాకా నువ్వు ఇక్కడ వూటే కదా, పూ మీద ఫీర్యాదు చేయడానికి? ఇప్పుడే పూ ర్యాదగా ఇక్కడి నుంచి వెళ్ళిపో. నీకు ఇక్కడ స్థానం లేదు,” అంటూ భవనం నుంచి గెంటేశారు.

“సరే, వెళ్ళిపోతాను. అయితే, ఒక రాజకుమార్తె క్షణి వివాహపూడి తిరిగివస్తాను,” అంటూ బయటకు నడిచింది స్వప్నిసిందరి.

“వెళ్ళు వెళ్ళు. నీ రాకకోసం రాజకుమార్తెలు కాపుకుని ఉన్నార కదా!” అంటూ పిరిపాలించిన వదినలు, “కాలంటే చందన రాజునే వివాహపూడు. అయితే ఇక్కడికి మాత్రం తిరిగిరాకు!” అని హేచ్చరించారు.

స్వప్నసుందరి వెళుతూండగా కడగొట్టు వదిన పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి, ఒక పూట ను తెచ్చి ఇస్తూ, “అగ్గ, అగ్గ. ఇదిగో నీ పుస్త్రుల పూట. వీటిని నీ వివాహానికి ధరించవచ్చు. అందులో వశ్న బియ్యం, చందనపు హారాకు వింపు భోజనం పేట్టడానికి పినికి వస్తోంది. తీసి కెళ్ళు!” అన్నది హాళనగా.

ఆ మాటకు, వెనకవున్న కోడళ్ళందరూ పికికా నవ్వారు.

స్వప్నిసిందరి చందన రాజును తలుపు కుంటూ పుంపుకు నడిచింది. అంతవరకు

ఆ పేరెప్పుడూ ఆమె వినలేదు. అయినా ఆయనను ఎలాగైనా చూడాలన్న కున్నది. ఆమె కొంత దూరం వెళ్ళాక, కొందరు స్త్రీలు ఎదురయ్యారు. ఆమె వారిని, “చందనరాజు ఎక్కడ ఉంటాడు? నేను ఆయనను చూడాలి!” అని అడిగింది.

“చందనరాజు? ఆయనెప్పుడో చనిపోయాడు!” అన్నది ఒక స్త్రీ.

“ఆయన రాజుగారా? ఏ రాజ్యానికి రాజు?” అని అడిగింది స్వీష్టినిందరి.

“దొణాదిన ఉన్న ఏదో రాజ్యానికి రాజుని విన్నాను,” అంటూ ఆ స్త్రీ గుంపితో కలిసి వెళ్ళిపోయింది.

స్వీష్టినిందరి దొణాదిగా నడుచుకుంది. చాలా రోజులు నడిచాక ఒక అడవిని సెప్పి పీచించింది. అడవిలో నిర్మాణ ప్రియంగా వాళ్ళు చోట పేద భవనం కనిపించడంతో ఆశ్చర్యంగా దానిని సెప్పి పీచించింది. వున్న పుల అలికిడి లేదు. తలుపులు తెరిచి ఉండడంతో దైర్యాన్ని కూడగట్టుకుని లోపలికి అడుగు పెట్టింది. వుండున్న గదిలో ఒక కుక్క, ఒక పిల్లి కనిపించాయి. ఆమెను చూడగానే కుక్క మెల్లగా మొరిగింది. పిల్లి మ్యావ్ మన్నది. అవి ఆకలితో ఉన్నాయని గ్రహించిన స్వీష్టినిందరి తన వద్దవన్న పూటను విప్పి అందులోని బియ్యం కొంత తీసి వాటి వుండు చల్లింది. అవి ఆ బియ్యాన్ని కొంతాని వింటగా చూసి, ఆ తరువాత తప్పిగా తిన్నాయి. ఆ పిమ్మట కుక్క భవనం లోపలికి వెళ్ళి నోటితో ఒక చిన్న పూటను తెచ్చి స్వీష్టినిందరి ముందుంచి, “నాకు ఇంకొంచెం బియ్యం

ఇచ్చావంటే, నువ్వీ కుంకువు ను తీసికోవచ్చు,” అన్నది పూ నవభాషిలో.

స్వీష్టినిందరి ఆశ్చర్యంతో, “ఆ కుంకువు ప్రత్యేకత ఏమిటి?” అని అడిగింది.

“ఈ కుంకువు ను నెంటు పేట్టుకున్న స్త్రీ, వివాహిత అయితే, భర్తనియ్యి ర్థ అయ్యి ప్పొడ మూడు. పేళ్ళికానివారల్లు తే కోరిన వల్ల లభిస్తాడు,” అన్నది కుక్క.

స్వీష్టినిందరి పూట విప్పి పురికొంత బియ్యం తీసి కుక్క వుండు చల్లి, కుంకువు తీసి కుని బొట్టు పేట్టుకున్నది.

అంతలో పిల్లి కూడా లోపలికి వెళ్ళి ఇంకొక చిన్న పూటను తెచ్చి స్వీష్టినిందరి వుండుంచి, “ఈ విభూతి తీసుకుని, నాకూ ఇంకొంచెం బియ్యం పేట్టు,” అన్నది.

“దీనివల్ల నాకు ఏమిటి ఉయ్యోగు?” అని అడిగింది స్వీష్టినిందరి.

“దీనిని నీ కళ్ళవీడ రాసి కుంటే, నువ్వు
పురెవరికీ కనిపించమానీకు అందరూ కనిపి
స్తారు,” అన్నది.

నుందరి దానికీ ఇంత బియ్యం ఇచ్చి ఆ
విభూతిని తీసి జాగ్రత్తగా దుస్తుల్లో భద్ర
పెరచు కున్నది.

ఆ తరవాత ఆ రెండు జంతువులూ చాలా
నింతోషించి, ఆ భవనం ఒక రాత్రి దిదనీ,
అటువైపు వచ్చే బాటసారులను చంపి
తింటూంటాడనీ, వాడు తినగా విగిలిన
నరహంసాన్ని తవు కు పేడు తూంటాడనీ,
ఇన్నాళ్ళకు బియ్యం తినడం చాలా రుచిగా
ఉన్నాయనీ చెప్పాయి. వాడు వచ్చేలోగా
అక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోమని హెచ్చరించాల్సి
క తజ్జతతో.

సుందరి తన వద్ద వున్న మొత్తం బియ్యాన్ని
వాటికి ఇచ్చి, అక్కడి నుంచి హి డామణిగా
బయల్కు దేరింది. ఆమె ఎంతో జాగ్రత్తగా
నడుస్తూ వుండు కు వెళ్ళింది. అదృష్టవ
శాస్త్ర రాస్సి డు తారసిపిడలేదు. పొద్దు
పొయేలోగా అరణ్యం దాటి వెళ్ళాలనే ఉద్దే
శంతో పేగంగా నడవ సాగింది. అప్పు నా వెళ్ళ
లేక పోయింది. సూర్యాస్తమయమై చీకటి
కప్పుకుంటూండగా ధూరంగా విలు కు
మిణుకుమంటూ వెలుతురు కనిపించడంతో
ఆశతో అటువైపు నడిచింది.

ఆ వెలుతురు ఒక భవనం నుంచి వస్తున్న
దని ఆమె గ్రహించింది. అది ఒక రాజభవనం
లాగా ఉన్నది. అప్పు నా అంధులోనూ వున్న
పుల ఆచూకీ లేకపోవడం ఆమెకు విస్మయం
కలిగించింది. ఆమె మెల్లగా అంధులోకి
అడుగు పేట్టింది. భవనం వుండు విశాల
వుంటుపిం, అంధులో ఒక చెట్టు కింద
ఎత్తయిన వేదిక కనిపించాల్సి. ఆ వేదిక
మీద ఒక అందమైన యువకుడు వెల్లకిలా
పడుకుని ఉండడం చూసి ఆమె తన కళ్ళనే
నమ్మలేకపోయింది. అతన్ని కొంతసేమి
తడేకంగా చూసింది. అతనిలో ఎలాంటి
చలనమూ లేదు. ప్రాణాలతో ఉన్నట్టు లేదు;
పురణించినట్టు కనిపించడం లేదు. వేచి
చూడాలనీ కుని, స్విప్సిస్తిందరి ఒకపూలలో
కూర్చున్నది.

అర్ధరాత్రి సమయంలో ఆ యువకుడిలో
చలనం రావడం, వెన్నెల వెలుగులో స్పష్టంగా
ఆమెకు కనిపించింది. కొంతసేపటికి, కళ్ళు
నులుపుకుంటూ అతడు లేచి కూర్చుని,

“యో ిణులు ఎక్కడ? యో ిణులు ఎక్కడ?” అన్నాడు తనలో తాను గొణుక్కుంటున్నట్లు.

“ఇక్కడేవరూ యక్షిణులు లేరే!” అన్నది స్వప్నినిందరి అతన్ని సిమ్మిపిస్తూ.

“ఎవరు నువ్వు? ఇక్కడికెలా వచ్చావు?” అని అడిగాడు యువకుడు అశ్చర్యంగా.

“నామర నువ్వునిందరి. పూర్వాదగిరి రాకుమారిని. తుండ్రగతిచడంతో ఏడుగురు పదినిలు పెట్ట బాధలు భరించలేక, భవను పదిలి చందనరాజును వెతుక్కుంటూ వెళు తున్నాను. ఆయ ను వివాహి హుడలను కుంటున్నాను,” అన్నది స్వప్నినిందరి.

“నేనే చందనరాజును. నేను కూడా ఒక రాకుమారుణ్ణి. పిగటి పైట ప్రాణాలు లేకుండా పిడిమూడి, అర్ధరాత్రి సిపు యంలో కొన్ని ఘడియ లామిహూత్రవు సిజీమణిగా

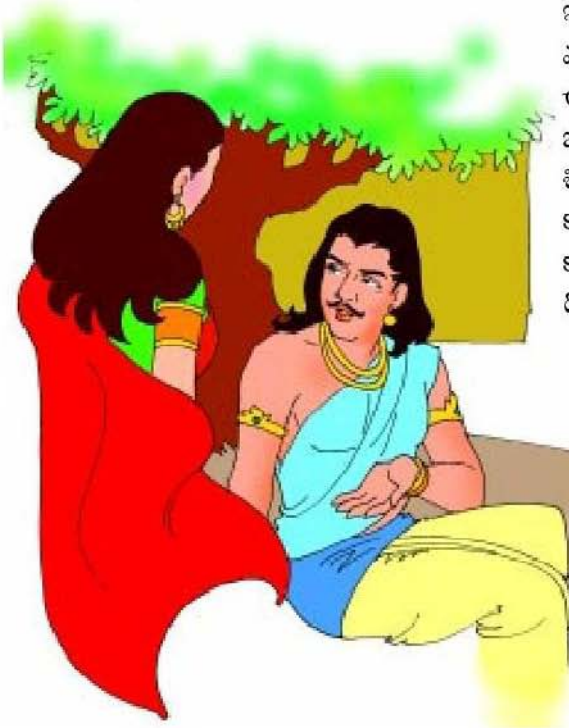
ఉండే నన్ను నువ్వు ఎలా వివాహి హుడలవో అర్థం కావడం లేదు,” అన్నాడు యువకుడు.

“అది సరే. రాకుమారి! ఇంతకు ముందు తవురు యో ిణుల గురించి పిలవ రించారు కదా? వారెవరు?” అని అడిగింది స్వప్నినిందరి.

“అదొక పేద కథ. అదంతా చెప్పాలంటే సమయం చాలదు. క్లుప్తంగా చెబుతాను, విను,” అంటూ ఇలా చెప్పసాగాడు:

చందనరాజు తుండ్రకి చాలాకాలం వరకు సంతాను కలగలేదు. ఆయ న తరహా మేకు వెళ్ళేవాడు. అలా ఒకనాడు మేటాడు తూ అడవిలో దారి తప్పి ఒక ఆశ్రమాన్ని చేరుకున్నాడు. ముని, రాజుకు ఆశ్రయం ఇచ్చాడు. ముని నాడు తెల్లవారగానే బయలుదేరు తూ ను రాజుకు ముని ఒక చందన పిష్టిహారాన్ని ఇచ్చి, “రాజా! దీనిని రాణిగారిని ధరించ మని చెప్పు. ఈ హారానికి ప్రాణాన్నిచ్చే శక్తి ఉంది. త్వరలో నీ భార్య గర్భం దాల్చి విగత జీవుడైన శిశువును ప్రసవిస్తుంది. ఈ హారాన్ని శిశు మకు అలంకరించగానే అతడు నిజమై కాగలడు. పిష్టిహారం బిడ్డ నుంచి దూరం కాకుండా చూసి కోపడం వీ బాధ్యత!” అని దీవించాడు.

రాజు తిరిగివచ్చి రాణికి పిష్టిహారం ఇచ్చి ధరించేలా చేశాడు. త్వరలోనే అమె గర్భం దాల్చి నెలలు నిండని శిశువును ప్రిసివించింది. శిశు మకు చందన పిష్టి హారాన్ని వేయ గానే ప్రాణం వచ్చి కేరింతలు కొట్టాడు. రాజు దంపితలు పిరహా నుండు చెందారు. బిడ్డకు చందన

రాజుని నావు కరణం చేశారు . బిడ్డ పేరికి యుక్త వయస్సి గుడయ్యాడు . అయి నా ఎప్పిదూ మెడ నుంచి చందనమాలన తీయి కుండా జాగ్రత్త పిడ్డాడు . ఒకనాటి మిన్నుని రేల్లు అతడు భవన ఉపరితలంపైపిడు కుని నిద్రపావడం చూసినయి ిణి స్త్రీలు దిగివచ్చి, అతని చుట్టూ నాట్యం చేయి సాగారు . వారిలో ఒకయి ిణి అతన్ని వివాహిత్తూడల న్న కున్నది. చందనరాజు అందు కు ఎప్పు ఖత చూపిలేదు గాని, వివాహిత్తూడ తప్ప తోయి ిలోకానికి రావాలని అయి ిణి కోరడంతో, అతడు నిరాకరించాడు . దాంతో ఆగ్రహించెదినయిక్కిణి అతని మెడ నుంచి చందనమాలను లాక్కుని వెళ్ళిపోయింది. పురు ిణివై చందన రాజు విగత జీవుడై నేలకు ఒరిగాడు . తెలువారాక కుమారు డి

స్థితిని చూసిన రాజు దిగ్భ్రాంతి చెందాడు. యువరాజు మౌడలో చందనమాల లేక పోవడం గమనించిన రాజు దానినెవరో దొంగిలించారని గ్రహించాడు. దాని కోసం రాజు భవనమంతా వెతికించాడు. ఫలితం లేక పోయింది. దానిని తెచ్చి అప్పగించిన వారికి గొప్ప బహువు తి ఇస్తానని ప్రకటించాడు. అయినా ఏమీ జను లేకపోయింది. ఆఖరికి కుమారుడి శరీరాన్ని ఖననమా, దహనమా చేయ కుండా అలాగే భద్రపరిష్కారం చందనమాల దొరికినప్పుడు ప్రాణాలతో లేచి రాగలడని ఆశించాడు. అందు వల్ల అరణ్యంలో ఒక అందమైన భవనాన్ని నిర్మించి దాని మధ్య ఒక వేదికను ఏర్పాటు చేసి దానిపేయ్యువరాజు భౌతిక కాయాన్ని ఉంచాడు. వరాసికోసారి రాజు దంపిత్రులు అడవికి వెళ్ళి కొడుకు కాయాన్ని చూసి వచ్చేవారు.

చందనరాజు ఇంతవరకు చెప్పేసరికి తెల్ల వార సాగింది. అతడు పిదు కుని బేర్రబిగ్గు న్ని కు పౌయ్యూడు . న్ని ందరి, చందనరాజు వుళ్ళీ ప్రాణాలతో లేవవరకు, అందే అర్ధరాత్రి పరకు అక్కడే ఉండాని నిర్ణయించింది. కొంతసేపటికి రాజదంపిత్రులు అక్కడికివచ్చి, కొడుకు కాయం వద్ద కూర్చుని దీనంగా విలపించి వెళ్ళారు. తన కళ్ళకు పిల్లి ఇచ్చిన విద్య తిని ప్తి న్ని కొవడం వల్ల స్వీప్పిన్ని ందరి వారికి కనిపించలేదు .

పోద్దుపాల్లుంది. అర్ధరాత్రిసిపుయ్యంతో
చందనరాజు శరీరంలో చలనం కనిపించింది.

“రాకువూరా, యి¹ణులు ఇక్కడికి ఎప్పుడు రాగలరో చెప్పారంటే, వారి నుంచి

ఆ చందన వూలను సింగ్రహించగలను . ఎదుటి వారికి కనిపించకుండా ఉండగల విద్యనాకు తెలుసు ,” అన్నది సుందరి.

చందనరాజు పితృ శ్రుతరం ఇచ్చేలోగా ఆకాశం నుంచి వింతసింగీతం వినిపించింది. “అదిగో యో యోలు వస్తున్నారు . లేత ఎర్ర మీసంగు రెక్కల యోణి నా హారాన్ని తీసుకెళ్ళింది,” అని చెప్పి యువరాజు పక్షసుగా ఉండిపోయాడు .

యోణిలు వచ్చి వేదిక పుట్టా నట్లుం చేశారు . లేత ఎర్ర మీసంగు రెక్కల యోణి యువరాజును సిఫీ పీంచి చందనవూలతో స్పృశించింది . అతడు లేచి కూర్చున్నాడు . “నన్ను వివాహివూ డతావా లేదా , రాకు వూరా?” అని అడిగింది యోణి.

“నిరభ్యంతరంగా వివాహివూ డతాను . అయితే , నువ్వు ఇక్కడే ఉండాలి! సిరేనా?” అన్నాడు రాకువూరుడు .

“అదెలా సాధ్యం! నేను మానవకాంతను కాదు కదా? మాలోకంలో తప్ప మరెక్కడా ఉండలేను ,” అంటూ లేచి యోణి ఘుంపుకు అడుగు వేయబోయి తుళ్ళి కిందపడింది . అంటే , అద శ్వంగా స్వప్ని సుందరి ఘుంపుకు ఉరికియోణిమెడలో ఉన్న చందనవూలను “ఐంలో లాక్కున్నది

యోణి శరీర స్పర్శతో సుందరిలోని అద శ్వశక్తి మాయమై , చందనమాల చేత బట్టుకుని నిజరూపంతో కనిపించింది.

“వూ నవకాంత వు నల్ని చూసింది!” అంటూ లేతఎరుపురంగు రెక్కల యక్షిణి కీచుమని అరవడంతో , ఆమెతో సహా యక్షిణి

చందమామ

ప్రేలందరూ తటిలో వూయ వైపువూరు . సుందరి వేదిక వద్దకు వెళ్ళి రాకువూరుడి మెడలో చందనమాల వేసింది . రాకుమారుడు వుండహాసిం చేస్తూ లేచి నిలబడి స్వప్ని సుందరి చేయిని పట్టుకుని , “నాకు ప్రాణం ప్రసాదించిన , ప్రీయ తమా ! నా తల్లితండ్రుల వద్దకు వెళదాం రా,” అన్నాడు .

ఇద్దరూ రాజధానికి చేరారు . కువూరుణ్ణి చూడగానే రాజదంపిత్రులకు తమ ప్రాణాలు లేచివచ్చినట్లుంది . స్వప్ని సుందరి కారణంగా తమ బిడ్డ మిశర్జీవిత్రుడయ్యాడని తెలుసుకుని , ఎల్లలు లేని ఆనందం పొందారు . ఆమెను తమ కోడలు చేసి కోవడానికి సంతోషంగా అంగీకరించారు . స్వప్ని సుందరికీ , చందనరాజుకూ ఘనంగా వివాహం జరిగింది . చిరకాలం ఆనందంగా జీవించారు .

కుబేరుడి కొలను

బ్రహ్మదత్తుడు కాశిరాజ్యాన్ని పాలించే కాలంలో, బోధినిత్వత ఆయనకు కుమారుడుగా జన్మించాడు. రాజు అతడికి వహశానిత అసామర పేట్టాడు. కొద్దికాలం తదాతరాణి వు రొక కొడుకును కన్నది. ఆ శిశు మకు సావు దత్తుడసామర పేట్టారు.

కొడుకులిద్దరూ మిట్టిన పు రెండ్రు నింపత్తు రాలకు రాణి కాలగతి చెందింది. రాజు వు రొక వివాహం చేసి కున్నాడు. కొంత కాలానికి రాణి ఒక కుమారుణ్ణి కన్నది. ఈ వార్త విని రాజు చాలా సంతోషించి భార్యతో, “ఈ శుభ సమయంలో ఏదైనా వరంకోరు, ఇస్తాను,” అన్నాడు.

“ఆ వరం అవసరమైనప్పుడు కోరుకుంటాను,” అన్నది రాణి.

ఈ చిన్నరాణి కొడుకు అదిత్యుడు. అతడు క్రమంగా రాజోచితమైన విద్యలన్నీ నేర్చుకుంటూ యక్షవనవంతుడయ్యాడు. రాణి ఒకనాడు రాజుతో, “అనాడు తవు రిస్తా

వున్న ము ఇప్పిత కొర్ర తున్నాను. అదిత్యుణ్ణి యు వరాజుగా అభిషేకించండి,” అన్నది.

ఈ కోరిక వింటూనే రాజు సశ్చేష్టుడై పొయి, “నా మొదటి భార్య కుమారు లిద్దరుండగా, అదిత్యుడికి యు వరాజు పిదవి ఎలా ఇవ్వగలను? నీకోర్కె న్యాయ సివృతం కాదు,” అన్నాడు. ఈ విధంగా రాజు తన కోర్కెను నిరాకరించినా, రాణి పూరుకోక, వీలయి నప్పిడల్లా తన కొడుకు యు వరాజును చెయ్యమని పీడించసాగింది. పెద్ద కుమారు లిద్దరికీ అవు వల్ల ఏద్యూ హాని జరగ వచ్చున్న శంక కూడా రాజుకు కలిగింది.

రాజు ఒకనాడు పేద్దకొడుకులిద్దరినీ పీలిచి, సంగతి సందర్భాలన్నీ చెప్పి, “మీరు నగరం విడిచిపోయి, కొంతకాలం పాటు మరెక్కడైనా ముడండి. నా తదనంతరం రాజ్యం మీకే చెందుతుంది గనక, అప్పుడు తిరిగి వచ్చి రాజ్యపాలనా భారం వహించవచ్చు,” అని సిలహా ఇచ్చాడు.

తండ్రి కోరికప్రకారం వు హాశానిన దూ , సావు దత్తుడూ నగరం వదిలి, దాని పోలి మేరలను చేరేంతలో, చిన్నవాడైన ఆదిత్యుడు కూడా వెంట రావడం కంట బడింది. పేద వాళ్ళిద్దరూ ఎంతచెప్పినా ఆదిత్యుడు తిరిగి వెళ్ళనన్నాడు. ముగ్గురూ కలిసి కొన్నాళ్ళకు హిమాలయ ప్రాంతంలోని అరణ్యాలను చేర్రు కున్నారు .

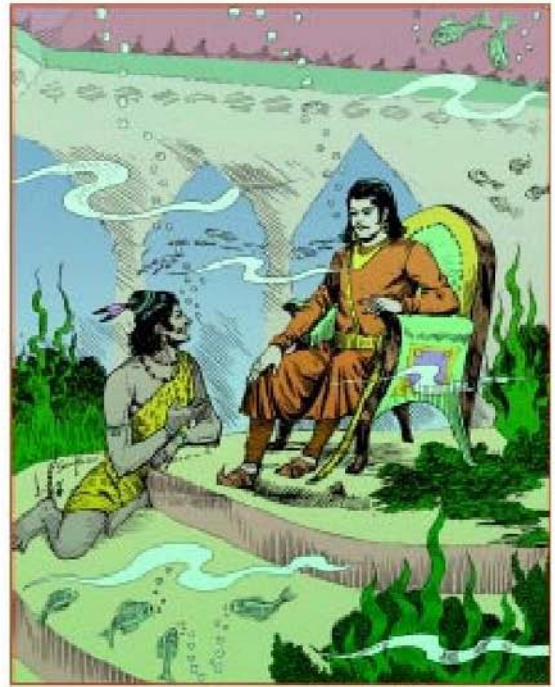
ఒకనాడు వు గుర్రా ప్రియాణ బడలిక తీర్చుకునేందుకు ఒక చెట్టుకింద కూర్చున్నారు. మహాశాసనుడు, చిన్నవాడైన ఆదిత్యుడితో, “తమ్ముడా, ఆ కనబడే చెట్ల సమీపాన కొలను కనిపిస్తున్నది. అక్కడికి పోయి నీ దాహం తీర్చుకుని, వూ కోసం తావు రాకుల దొప్పిల్లో నీర్ర తీసి కురా,” అని చెప్పాడు .

ఆదిత్యుడు వెళ్ళి కొలను నీటిలో దిగగానే, అక్కడ మాడే జలపీశాచి అతణ్ణి పిట్టుకుని, నీటి దిగ వన్న తన ఇంటికి తీసి కు పోయింది.

ఎంతకూ ఆదిత్యుడు రాకపోయే సరికి వు హాశానిన దూ , సావు దత్తుణ్ణి పింపాడు . అతణ్ణి జలపీశాచి పిట్టుకున్నది.

కొంతుమిత్రు సీవు హాశానిన దూ తప్పుల కేదో ప్రివూదం జరిగి మాటలందర కుని, కత్తి చేతబట్టి కొలను దగ్గరకు వెళ్లాడు. అతడు కొలను లో దిగకుండా గట్టుపై దే నిలబడి, నీటికేసీ పిర్రగా వూ స్త్రొండటం గవు నించిన జలపీశాచి, అతడు తప్పులలాగా తొందర పిడి కొలను లో దిగడని గ్రర్తించింది.

జలపీశాచి ఒక దోయ వాడి రూపంలో వు హాశానిన ది దగ్గరకు వచ్చి, “అూ వూ స్త్రొ

నిలబడ్డవేం? దాహంగా మాడే కొలను లో దిగి దాహం తీర్చుకోరాదా,” అన్నది.

వు హాశానిన దూ , ఆ నిలహా వింటూనే, ఇందులో ఏదో మోసంవున్నదని గ్రహించి, “నీ వాలకం వూ స్త్రొండే, నా తప్పుల్నిద్దరినీ ను మ్మకనబడకుండా చేశావన్న అను వూ నం కలుగుతున్నది. నిజం చెప్ప,” అన్నాడు.

“ను వ్య కొంచెం వివేకివిలా మశ్నావూ నిజం చెబుతాను. ఒక్క జ్ఞానసంపన్నులను వూ త్రం వదిలి, కొలను దగ్గరకు వచ్చే వు గతా వాళ్ళనందర్నీ పిట్టి బంధిస్తాను . అలా చేయ వు ని కుచేర్ర డి ఆజ్ఞ,” అన్నది జలపీశాచి.

“అండే, ను మ్మజ్ఞానవంతుల నుంచి ఉపిదేశం పొందగోర్రు న్నావన్న వూ ట! నేన , నీకు జ్ఞానబోధ చెయ్యగలను. కాని చాలా వూ ర్గాయా సెంలో మశ్నాన ,” అన్నాడు వు హా శానిన దూ .

వెంటనే జలపిశాచం అతణ్ణి నీటి అడుగున మళ్ళీ తన ఇంటికి తీసి కుప్పొర్లు, అతిథివుర్యాదలు చేసి, ఉచితాసినంపు ద కూర్చోబెట్టి, తాను అతడి పాదాల దగ్గర కూర్చున్నది.

పుహాసినుడు తాను గుర్రమాలనుంచి విన్నదీ, స్వాను భవం ద్వారా తెలుసుకున్నదీ అల్లున పిరవు జ్ఞానాన్ని గురించి జలపిశాచికి చెప్పాడు. వెంటనే జలపిశాచం బోయవాడి రూపం విడిచి, తన నిజరూపంతో, “పుహాత్యను మ్మా పుహాజ్ఞానివి. నీ తప్పులలో ఒకరిని నీకు ఇవ్వదలిచాను. ఇద్దరిలో ఎవరు కావాలో కోరుకో,” అన్నది. “అయితే, ఆదిత్యుణ్ణి ఇవ్వ,” అన్నాడు పుహాసినుడు.

“పేద్దవాణ్ణి వదిలి, చిన్నవాణ్ణి కోరడం ధర్మం అవుతుందా?” అన్నది జలపిశాచి.

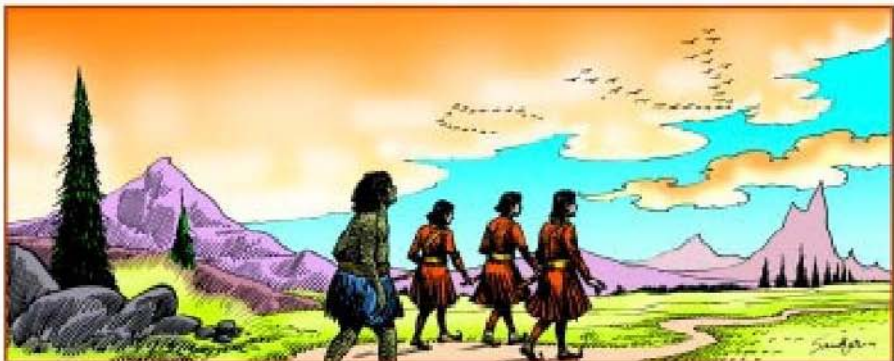
“ఇందులో ధర్మం కానిదేం లేదు. నా తల్లికి నేను విగిరిమాడగా, నా పినతల్లికి తన కొడుకైన ఆదిత్యుడు ఉండాలి కదా? ఆదిత్యుడి కోసమే, ఆమె నా తండ్రిని రాజ్యం కోరింది. నూ తండ్రి ఆజ్ఞాపేయేవు అడమాలకు బయలుదేరాం. సౌదర్యువు చేత ఆదిత్యుడు నూ వెంట వచ్చాడు. పెద్దవాళ్ళమైనవువు

తిరిగి నగరానికి వెళ్ళి నువ్వుడు ఆదిత్యుడెక్కడ? అని ప్రజలు అడిగితే, అతణ్ణి జలపిశాచి మింగి వేసిందని చెప్పడం, ఏరకం న్యాయం అవుతుంది?” అని పుహాసినుడు, జలపిశాచిని ఎదురు ప్రశ్నించాడు.

అప్పుడు జలపిశాచి, పుహాసినుడి కాళ్ళకు నమస్కరించి, “నీ అంత గొప్ప జ్ఞానము ద్రుణ్ణి నేనింతవరకూ చూడలేదు. నీ తప్పులద్దరికోసం ఇస్తున్నాను. ఈ అరణ్యంలో మళ్ళీ అంత కాలం నాకు అతిథులుగా మూడండి,” అన్నది.

పుహాసినుడు, తప్పులూ జలపిశాచికి అతిథులుగా మూడిపొయ్యారు. కొంత కాలానికి వాళ్ళ తండ్రి బ్రహ్మదత్తుడు చనిపోయినట్టు తెలిసి, పుహాసినుడు తప్పులతో, జలపిశాచితో కాశీరాజ్యానికి వెళ్ళాడు.

పుహాసినుడికి రాజ్యాభిషేకం జరిగింది. అతడు సామ్రాజ్యం తన ప్రీతినిధిగానూ, ఆదిత్యుణ్ణి నాధిపతిగాను నియమించాడు. తనకు మేలు చేసిన జలపిశాచికి విడిది ఏర్పాటు చేసి, దాని అవసరాలు గమనిస్తూ దేవుకు నౌకర్లను నియమించాడు.

విష్ణు కథ

సుగ్రీవము కిష్కింధకు రాజ్యే వారి కుమారుడు అంగదుణ్ణియు వరాజును చేసి, రాచకార్యాలన్నీ అప్పజెప్పి, తాను సుఖాల్లో తేలుతూ రావుడి సంగతి వురిచాడు. లక్ష్మణుడు విల్లెక్కుపెట్టి కిష్కింధకు వెళ్ళాడు. హినుమంతుడు రామకార్యం నెరవేర్చడం తక్షణకర్తవ్యంగా సుగ్రీవుడికి బుద్ధిచెప్పాడు.

వానరులను నాలుగు దిక్కులకూ వెళ్ళి నెత జాత తెలుసు కురవ్వని సుగ్రీవము అజ్ఞాపించాడు. అంగదుడు, హనుమంతుడు, జాంబవంతుడు మొదలైనవారంతా దోణదిశకు బయలుదేరుతున్నప్పుడు, రావుడు తన వేలి ఉంగరాన్ని తీసి హనుమంతుడికి నెతకు ఆనవాలుగా ఇవ్వని ఇచ్చాడు.

దోణసింహుడతీర ప్రాంతం చేరుకొని వానరులు, “జటాయు మరావణుడు నెత

నెత్తుకొని దోణంగా వెళ్ళాడని చెప్పాడేగాని, ఎట్లు వుళ్ళాడో, ఎక్కడ దాచాడో, ఏం చేశాడో ఎవరికి తెలుసు?” అని అన్న కుంటూరిండగా, వానరులను ఆహారంగా కబళిద్దామన్న కుంటున్న జటాయు ముఱుగును సెలపాతి అనే పర్వతాకారంగల రెక్కలులేని పక్షి మెల్లగా నడుస్తూ వచ్చింది.

ఒకప్పుడు సింపాతీ, జటాయువు సూర్యమండలానికి ఎగురుపందెం వేసుకున్నాడు. జటాయువు ముగరులకే విరపుంచాడు. సింపాతీ ఎగిరి రెక్కలు కాలిక్కుకున్నాడు. దక్షిణ సముద్ర తీరాన అవిటివాడై పడిపోయి, దొరికిన ప్రాణుల్ని తిన బ్రతుకుతున్నాడు.

సింపాతీ వానరుల వలన జరిగినదంతా తెలుసుకొని, అంగదుణ్ణి వీక్షింపి ఎక్కింపుకొని ఆకాశంలోకి నిటారుగా లేచి దూర

దూ రాల్లో సిప్పు ద్రానికి అవల ఉన్న లంకను చూపించాడు .

శతయోజన పర్యంతమైన సముద్రాన్ని లంఘించి లంకను చేరగలవాడెవడు? అనుకున్నారు వానరులు .

హినువు అతనికి అతని శక్తిసాఫల్యాల అతనికి తెలియకుండా, బాల్యంలో అల్లరి చేయగా బుచ్చిలు శాపం పేట్టారు . అది తెలిసిన జాంబవంతుడు , “హినువు అంతా! నువ్వు అవలీలగా సిప్పు ద్రాన్ని లంఘించి రావు కార్యం నెరవేరుస్తావు!” అని ఎరుక చేశాడు .

అప్పుడు హినువు అతడు రాముణ్ణి ధ్యానించి నేలను తన్ని ఆకాశానికి ఎగిరాడు .

వూరుతి సిప్పు ద్రాన్ని లంఘిస్తూండగా, అతడి శక్తియొక్క క్తుల్ని పిరించడానికి దేవతలు సురసిని పంపారు .

దేవతాస్త్ర అయిన సురసి భయంకర రాసాకారంతో నేరావలించి హినువు అతడు ఎదుర్కొంది. హినువు శరీరాన్ని పేలించాడు . సురసి కూడా పేరిగింది. హినువు అతడు ఇంకా పేరిగాడు . సురసి పురింత, పురింత పేరిగి పురింగవచ్చుంది. హినువు అతడు చప్పిన సూక్తి సూక్తుగా తగ్గిపాలు , సురసి నోట్లో దూరి, పేరిగిపాలు దాన్ని చీల్చుకొని బయటపడి ఎగిరి వెళ్ళాడు. సురసి దేవతాస్త్ర రూపంతో వెళ్ళిపోయింది. దేవతలు హినువు అతడు శ్లాఘింపారు .

హినువు అతడు అలా ఎరుగుతూ ఉండగా సిప్పు ద్రంలో పడిన అతని నీడను రావూ తల్లి సీంహిక అనే బలరాసీ పట్టుకొని లాగ సాగింది. హినువు అతడు తన్నేదో కింది నుంచి వెనక్కు లాగుతున్నదనిపించి కిందికి చూసి, సీంహిక పీడిగి దులతో చరాశాడు .

హినువు అతడు అవరోధాలన్నీ జల్పించి, అలా ఆకాశాన వెళ్తుండగా సువర్చల అనే సాగరకన్య చేపిరూపంతో నోరు తెరిచి ఆశ్చర్యంగా చూస్తూండగా హినువు అతడు చీపుట బింద్రు వెకటి పడింది. చీపుట పురింది. అందు వల్ల సువర్చల గర్భం ధరించి పుట్టినవల్ల అతడు అనే కువూరుణ్ణి కన్నది.

ఒకప్పుడు ఇంద్రుడు పిర్వతాలకు ఉండే రెక్కలను పజాయుధంతో సరుకుతూండగా, హిమవంతుడి కుమారుడైన మైనాకుడు భయపడి సిప్పు ద్రంలో దాక్కున్నాడు .

హినువు అతడు చూసి పొదకు వచ్చి, “అంజనేయా , కాన్తి నాపేహాలొందదేరవు ని అభ్యర్థిస్తాన్నాను ,” అన్నాడు .

మైనాకుడి వూట కాదనకుండా హిను మంతుడు, కొద్దిక్షణాలు మైనాక పర్యవేక్షణ వహించి కాలమోపి తిరిగి రివ్యవసరించాడు. హిను వుంతుడు మెరు మీలాగ లంకను చేరాడు .

లంకానగరాన్ని పిరిరొంచే లంకానగర దేవత లంకిణి, హిను వుంతుడి అగవు నాన్ని గుర్తించి, భీకరాకృతితో శూలాన్ని పాదవ బోల్చింది.

హిను వుంతుడు సూక్ష్మరూపంతో తప్పించు కొని, లంకాద్వారాన్ని దాటబోయాడు . లంకిణి హిను వుంతుణ్ణి ఈగను పట్టినట్లు గ్రహించి పట్టింది. హిను వుంతుడు లంకిణి అరచేతిని కరిచాడు . లంకిణి వదిలేసింది. దాని అరచేర్చు రక్తం కార్తీశాన్ని.

హిను వుంతుడు ఒక్క ఉచ్చు నలంబించి పీడికిలితో లంకిణి గుండె పీచు గుద్దాడు . ఆ వుచ్చిపూతంతో లంకిణి దివ్యమృత్యువు పీడిపోయింది. తరవాత తేరు కొని ఆంజనే యుడికి నమస్కరించి, “ఎప్పుడైతే నేను ఇలా కూలి పడతానో, అలాంటి లంకకు వినాశకాలం పిడుగు తుండని నాకు, బ్రహ్మ చెప్పాడు. శాపింపల్ల నేను ప్రదేవతగా ఇలా లంకా నగరాన్ని ఇన్నాళ్ళూ కాపలా కాస్తూ వచ్చాను. నేను వెళ్ళి పోతున్నాను, ఇక నీవు వెళ్ళు!” అని చెప్పి గుంధర్వస్త్రీ రూపంతో ఆకాశానికి ఎగిరి అంతర్ధానమైంది.

హిను వుంతుడు లంకా నగరం ప్రవేశించాడు . వుణిదీపాలతో, ఎత్తైన నాథాలతో కన్నులు మిరుమిట్ట గొలుపిస్తున్న లంకా వైభవానికి అశ్చర్యపోయాడు.

హిను వుంతుడు సూక్ష్మరూపంతో నెత కొనం నగరమంతా వెతికాడు. రావణాసురుడి అంతఃపుర భవనాలన్నీ వెతికాడు. మందోదరిని నెత అను కొని భ్రమ పడి పోరపాటు గ్రహించాడు .

నెత జాడ ఎక్కడా లేదు . అలా నగరంలోని వివిధ ప్రదేశాలను వెతుకుతూ అశోకవనం చేరు కున్నాడు . అక్కడ రావు నావు స్మరణ విన్నాడు .

ఒక చంద్రశిలా నిర్మిత వుంటపంలో నెత రావుణ్ణి తలంపు తూ శోకిస్తాన్నది.

ఆ వుంటపం పుట్టరా పేష బళ్ళెలు , కత్తులు మొదలైన ఆయుధాలు పట్టుకొని రాసిస్త్రీలు కాపలా ఉన్నార .

వుంటపం చేరు వనే ఉన్న శివు పావనం ఎక్కి హిను వుంతుడు కొమ్మల వూట న కూర్చుని చూస్తున్నాడు .

నెత వుంటపిం నుండి వచ్చి, పిక్కన ను అశోక చెట్టుకింద కూర్చున్నది.

రావణుడు పిటాటోపింగా అశోకవనం లోకి వస్తున్నాడు. అతని వెనక దేవ, గంధర్వ, నాగ, యక్ష, రాసి, వూనవస్థిందరీపుణులు గుంపులు, గుంపులుగా అతడి వైభవాన్ని కీర్తిస్తున్నారు.

రావణుడు అశోకవనం దగ్గరికి వచ్చి, “ఓ, సీతా! ఇప్పటికైనా, నా మాట విను! క్రుద్ర మానవుడైన రాముణ్ణి నమ్ముకోకు. రాముడు లంక చేరగలడనేది కల్ల!” అన్నాడు.

నెత ఒక గట్టిపిరకను పేరికి దానితోనే, “ఓ, రావణా! నీ ప్రగల్భానికి, బలవైభవాలకీ నేను లొంగు తాననేది కల్ల! నీమచొంగమానిన్ను శింపడం రాజ్యేన రావుడికి కర్తవ్యధర్మం. దశకంఠశోషిగా వాగకు. రావుడు నిన్ను పిరివూర్చక ముందే, నీ ముచ్చటలన్నీ

తీర్చుకో! అంతఃపురానికి వెళ్ళు, త్వరలోనే నీకు అంత్యకాలం!” అన్నది.

రావణుడు డావూటలకు పేద గండ్రకత్తి తీసి, “నిన్ను ముక్కలుగా నర్తకుతాను!” అన్నాడు.

“అలా చేయ మానా అంతట నేను, నీకు లొంగిపొతానని అనుకుంటున్నామారావు డి భార్య, రావణుడి ప్రతాప వైభవాలను చూసి లోబడిపోయింది అనిపించుకోవాలని, నీ దురహంకారపు రాకాం!” అన్నది నెత.

“ఔను! పూరాసి వనితకు జరిగిన పరాభవానికి, అదే సరియైన స్రుతికారం! అదే నా పట్టుదల!” అన్నాడు రావణుడు.

“కాదు! నువ్వూరావు డిని ఎదుర్కొని జల్లుంచి, నన్ను తీర్చి కుపావలసీంది. నువ్వూ పీరికివాడమావూయలు పిన్ని చోరవత్తిని అవలంబించామారావు డు నిన్ను సింహించాలి! ఇది నా పట్టుదల!!” అన్నది నెత.

రావణుడు రుసరుసలాడుతూ వెళ్ళాడు.

హినువుంతుడు రాసి స్త్రీలు లేని సమయం చూసి, చెట్టుదిగి, సీతకు రాముడి ఉంగరాన్ని ఇచ్చాడు. ముక్కలు తలపై మూలుగా పేరిగిన తన విశ్వరూపిం చూపించి, తన వీషణు కూర్చుంటే రావు డి దగ్గరకు చేరుస్తానన్నాడు.

“అది నిశ్చయం కాదు; రావుడు రావణుడిని సింహించి నన్ను విడిపించాలి! అంత వరకు నెత అశోకవనంలో శోకంలోనే ఉంటుందని రాముడితో చెప్పి!” అని చెప్పి సీత తన పాపీట నున్న చూడవు ణిని తీసి, రావు డికి ఇచ్చుని హినువుంతుడికి ఇచ్చింది.

హినువు అంతయు తన రాక తెలియగా అని
స్థిరమైన అశోకవనాన్ని ద్వంసం చేశాడు.
చంపివచ్చిన జంబువూలిని, అయ్యడిని,
వేలాది రాసి చంపాడు.

రావణుడి పేద్రుకువూరుతు ఇంద్రజిత్తు
బ్రహ్మస్త్రాన్ని ప్రయోగించాడు. బ్రహ్మపిట్ట
గౌరవంగా ణకాలం హినువు అంతయు
నిగిబద్ధుడై, రావణుడికి ముఖాముఖి బుద్ధి
చెప్పాలని కట్టుబడి రావణ సభకు వెళ్ళాడు.

హినువు అంతయు వేన పేచి గొలుపులు
తెంచుకొని, రావణుడి తల తన్నే ఎత్తున తన
తోకను పేచి, చుట్ట చుట్టకొని దానిపై
కూర్చున్నాడు.

హినువు అంతయు, “ఓర్లు, రావణ రాసి
రాజా! నేను రావుడి దూతను. రావుడు
కోతులనే మహావీరులుగా నడిపించి, నీ

అంకను ముట్టడించగల సమర్థుడైన మానవ
శ్రేష్ఠుడు. బలమున్నదని గర్వించకు. బల
వంతమైన సింహపు చలిచీపుల చేత ఏ
విధంగా చస్తుందో, నీకు చెప్పనవసరం లేదు.
నేతను రావుడికి అప్పిగించి మన్నించమని
వేడు!” అని చెప్పాడు.

రావణుడు పిట్టరాని ఆగ్రహంతో కత్తి
తీశాడు. విభీషణుడు రావణుడితో, “దూతను
చంపికూడదు, అది ఎర్రపింఛం అనిపించు
కోరు!” అన్నాడు.

రావణుడు, “అలాగైతే, ఈ వానరుడితోక
పోగర అణిగేలా గుడ్డలు చుట్టి చచ్చుర్ర పాసి
కాల్చండి!” అని ఆజ్ఞాపించాడు.

రాసిభట్టలు హినువు అంతయు తోకకు
గుడ్డలు చుట్టినకొద్దీ తోక పేరిగిపోతూనే
ఉంది. చచ్చుర్ర చాలలేదు. నిప్పంటించారు.

హినువులకు శరీరం పేంచి సేయినాదం చేసి చెంగున ఎగిరాడు.

కాల్పుతున్న తోకను గిరగిరా తిప్పితూ, నోదాల వీచి దూకుతూ, లంకాపట్టణాన్ని అగ్నికి అప్పితి చేశాడు. అతనికి అగ్ని చల్లగా తోచింది అర్పడానికి వీలు కాకుండా లంకా దహనం జరిగింది. రావణుడి అంతఃపతనోదాలు కాలిపోయాయి. పుంటల్లో చాలా పుండి రాసులు చచ్చారు. విభీషణుడి మందిరం మాత్రం చెక్కుచెదరలేదు.

హినువులకు అశోకవనంలో నెతపుంగా ఉండడం చూసి, రిష్టానుగిరి సింహుడ్రంలో తోకను పుంచి పుంటలార్చుకొని, చూడపుణిని పట్టుకొని రాముడి పుంపు వాలాడు.

రాముడు చూడపుణిని చూసి, నెతను చూసినట్లుగా గుండెలకు హిత్తుకొన్నాడు.

హినుమంతుడు అంతా చెప్పాడు.

రాముడు హినువును ఆలింగనం చేసి కొని, “హినువా! చూసి రమ్మంటే కాల్చి వచ్చావన్నమాట! నీమంటివాడు అండ ఉండగా, నేను సాధించలేనిదంటూ ఉండవు. నెతకూ,

నాకూ నింధానకర్తవ్యం అనుదం చేకూర్చిన నీమాబుద్ధివులకు డమా అనుదం నింధాతమాకీర్తివులకు డమాజెతామా” అన్నాడు.

రాముడు కోదండాన్ని ఎత్తిపట్టుకొని, నెత చెప్పినట్లుగా రావణసింహరానికి దీకంకణం కట్టుకున్నాడు.

విభీషణుడు రావణుడికి సవతి తమ్ముడు, రాముడితో వైరం పట్టుకోవద్దనీ, నెతను సగౌరవంగా తీసుకోవాలి, రాముడికి అప్పగించి, లంకానగరాన్ని, లంకావాసిల్ని కాపాడవునీ చెప్పాడు.

“నీ ఒక్కడి పట్టుదల, పూర్ణతవల్ల రాసి కులానికి పుష్పితేవడం అన్యాయం!” అని విభీషణుడు చెప్పిన దానికి, రావణుడు పుండిపిడి, “ఓరీ, పీరికిపిందా! నువ్వూ రాసి కులంలో తప్పి పట్టామాశూర్యుణకు చేసిన పిరాభవం రాసి జాతికంతటికీ పిరాభవం అని తెలుసుకో! నువ్వూ కులద్రోహి! వెంటనే లంక వదిలి వెళ్ళిపో! పుళ్ళి కనిపించావో, నిన్ను చిత్రవధ చేస్తాను!” అన్నాడు.

విభీషణుడు తన అనుచరులతో లంక వదిలి పేట్టాడు.

వింత గొడుగు

హేలాపితనివాసీ కాపుయ్యకు అత్యవసరంగా, సుగంధపురికి వెళ్ళవలసిన పనిబడింది. గొత్త గ్ర వేసి కుని వుట్టవు ధాన్యమిమిండలో బయ్యలు దేరాత్తు. పిక్క వీధిలో మూడే శీతయ్య కూడా గొత్త గ్ర వేసి కుని వస్తూ, కాపుయ్యను కలిశాడు. శీతయ్య ప్రియా టం కూడా సుగంధపురికే. ఇద్దరికీ మాటలు కలిసిన్నై. కామయ్య గొడుగు కొత్తదిగావున్నది; శీతయ్య గొత్త గ్ర పాతబడి చిరు గ్ర లు పిడిమన్నది. శీతయ్య, కాపుయ్య గొత్త క్లేసీ ఒకసారి పిరిగ చూసి, “ఏం, కామయ్యా! మనం రెండేళ్ళ క్రితం పెదవీరాజు కొట్లో ఒకేనాడు గొడుగులు కొన్నాం కదా. నా గొడుగు పాతబడి పోయింది, నీ గొడుగు కొత్తదిలా మెరిసిపోతున్నది. ఏమిటి రహస్యం?” అంటూ ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

“ఇంపు లో రహస్యం ఏమీ లేదు, శీతయ్యా! నా గొడుగుకు నాలుగైదు తడవలు మరమ్మతులు చేయించాను. అందుకే అలా కొత్తగా కనిపిస్తున్నదేమో?” అన్నాడు కామయ్య.

“భలేవాడివ్! ఎంత వు రవుమ్మల చ్చేర్చావూ త్రం కొత్తదానిలా మూడడం ఎలా సాధ్యం! నా గొత్త క్కూ చాలాతడువు రవుమ్మల చ్చేర్చించాను. అల్లు నా పాతగొత్త గ్ర లాగే మన్నది కదా,” అన్నాడు శీతయ్య.

“అదే నాకూ అంతు బట్టడం లేదు, శీతయ్యా! రెండు వారాల క్రితం సంతకు వెళ్ళినప్పుడు, లక్ష్మయ్య కనిపించాడు. ఇద్దరం ఏవో కొయ్యసావూ న్నలు బేరవూ డుతూ గొత్త గ్ర ల్ని అక్కడి చెక్కబల్ల వ్చి ద పేట్టాం. కొత్త గొళ్ళ వ్చి ర్దుర్యక గొత్త గ్ర లు తీసి కుని, సంతలో చెరోమ్మెత్తూ వెళ్ళాం. ఆశ్చర్యం! తర్వాత ఇంటికి వచ్చి చూసుకుంటే, నా గొడుగు కొత్త గొడుగులా మెరుస్తూ మూడి, విచిత్రంగా!” అన్నాడు కాపుయ్య.

కామయ్య, లక్ష్మయ్యల మతిమరుపుతనం ఎవరికి లాభించిందో అర్థమై, శీతయ్య చిన్నగా నవ్వుకున్నాడు.

- కోనే నాగవెంకట అంజనేయులు

దుగ్గశెట్టి

పూర్వం దాపు రవు థ గు అనే గ్రామంలో ఎక్కువవు ంది ధనవంతు లు ఉండేవారు . అదే గ్రామంలో దుగ్గశెట్టి అనే వ్యాపారి, తన ఇద్దరు కొడుకులతో చిన్న వ్యాపారం చేస్తూ జీవించేవాడు .

దుగ్గశెట్టి ఒకప్పుడు బాగా ఉన్నవాడే, కాని వ్యాపారంలో అపారంగా నష్టపాలు , ఒక పేద ఇల్లు తప్పి వు గలిన ఆస్తి అంతా పొగొట్టుకు న్నాడు . అల్లు నా చిన్న ఎత్తైన వు త్తే వ్యాపారం ప్రారంభించాడు . వు సలితనం వు ంపు కొచ్చినా, పై ర్వమిశ్ఠీతికి తిరిగి చేరు కోవాలన్న ఆశ దుగ్గశెట్టికి పోలేదు.

ధనిక గ్రామం కావటంచేత దాపు రవు థ గు కు అప్పడప్పడూ బందిపాటు బెడద ఉండేది. అలా ఒకసారి బందిపాటు వస్తూ న్నట్టు తెలిసి అందరూ గ్రామం ఖాళీ చేశారు . దుగ్గశెట్టి మటుకు తన కొడుకులతో, “నేను వీ తోపాటు రాలేదు . రెండు రోజుల పాటు ఇక్కడే తలదాపు కుంటాను . వు న పేరట్లో

గడ్డవావి వు ధ్య కాస్త చోటు చేసి, నాకు కూడా , నీరూ పేట్టివెళ్ళండి,” అన్నాడు .

దుగ్గశెట్టిని కొడుకులు గడ్డివామిలో ఉపాయంగా దాచి వెళ్లిపోయారు.

బందిపాటు దొంగలు గ్రామానికి రానే వచ్చారు . తన అను చరు లు ధనంకోసం ఇల్లిల్లా గాలిస్తూ ఉంటే, వారి నాయకుడు గుర్రంమీద వీధి వెంబడి వచ్చాడు . దొంగలు ఊళ్ళవీ ద పిడి దోపు కున్నదంతా రెండు సంచులలో గుర్రానికి అటూ ఇటూ వెళ్లాడు తు న్నది. లంకలత ఇల్లా, పేరట్లో దొంగల నాయకుడి ప్టీని ఆకర్షించాల్సి . ఆ ఇల్లా, పెరడూ దుగ్గశెట్టివే.

దొంగల నాయకుడు తన పేరట్లోకి గుర్రం మీద రావటం చూడగానే దుగ్గశెట్టికి ప్రాణం కడబట్టి న్నట్టు ంది.

దొంగల నాయకుడు తన గుర్రాన్ని గడ్డి వావి పక్కన ఒక రాతికి కట్టేసి, ఇంట్లో ఏమైనా దొరుకుతుందేమో చూడటానికి లోపలికి

వెళ్లాడు. అకలి మీద ఉన్న గుర్రం వామిలో నుంచి గడ్డిలాగి మెయ్యసాగింది.

దుగ్గశెట్టి గడ్డి వామిలో నుంచి బయటికి వచ్చి, గ్రం కట్టుమీస, దానివీధి ఉన్న ధనుసింపులు రెండు తీసి కుని వాని పుధ్యకు వెళ్లిపోయి, గడ్డి అడ్డం పెట్టుకున్నాడు. కట్టు విప్పిన గ్రం యథేచ్ఛగా పేరడంతా తిరుగుతూ పిచ్చికమై పోయింది.

ఇల్లంతా గాలించినా దొంగల నాయకుడికి విలువగలది ఏమీ దొరకలేదు. అతని తిరిగి పేరడంలోకి వచ్చేసిరికి గ్రం కట్టు విప్పికుని దూరంగా పోయి గరికమై పున్నది. దానివీధి ధనమీశ్రూటలు లేమా

పూటలు ఎక్కడ పడిపోయాయో అని దొంగల నాయకుడు పేరడంతా వెతుకుతూండగా అతని అనుచరులు అక్కడికి వచ్చారు. వాళ్లను చూస్తూనే దొంగల నాయకుడు,

కుడు, “గ్రం వీధి రెండు పూటలనూ వీధిలో ఎవరన్నా తీశారా?” అని అడిగాడు.

దొంగలు ఒకరి మొహాలు ఒకరు చూసుకున్నారు. తమను మోసం చెయ్యటానికి తమ నాయకుడు దొంగలనందరూ ఎక్కడో దాచి, అది పోయి నట్టు నటిస్తున్నాడన్న అనుమానం సిహజంగా దొంగలకు కలిగింది.

పోయిన మూటలకోసం వాళ్లు తెగవెతికారు, కాని ప్రయోజనం లేకపోయింది. ఆ పూటల ఆరా తీసే భారం దొంగల నాయకుడు తాను చూస్తున్నాడు.

పున్నాడు దొంగలు గ్రామం వదిలి వెళ్లారు. వాళ్లు వెళ్లిపోయిన వార్త అందగానే గ్రామస్థులు తిరిగివచ్చారు. దుగ్గశెట్టి మూటలను తన ఇంట్లోనే రక్షిస్తూ దాచాడు. ఆయన తన కొడుకులతో ఈ సంగతి ఏమీ చెప్పలేదు. ఆ పూటల ఆరా తాను తీస్తానని దొంగల

నాయకుడు ప్రతిజ్ఞ చెయ్యటం ఆయన విని ఉన్నాడు .

ఆయన అనుకున్నట్టే దొంగల నాయకుడు గుర్రాల వర్తకుణ్ణి చెప్పకుంటూ ఆ గ్రామం వచ్చి, ఊళ్లో ఉండే ధనికుల గృహాలను అడగసాగాడు . ఇటీవల అకస్మాత్తుగా ఎవరన్నా ధనికులయ్యారేమో తెలుసుకుందామని వాడి ఉద్దేశం. దుగ్గశెట్టి వాణ్ణి గుర్తుపట్టాడు.

దొంగ ఆ రాత్రి తన ఇంటికి రావచ్చునని దుగ్గశెట్టికి అనుమానం తగిలించింది. అందుచేత ఆయన వెయ్యివేళ్ళతో తన పెరడును కనిపెట్టి ఉన్నాడు . ఆయన అనుకున్నా సరికి, చీకటి పడగానే దొంగ చల్లగా తన పేరట్లో ప్రివేశించి, ఇంటి గోడవారనక్కి కూర్చున్నాడు . ఇంట్లో వాళ్ళ తాను పొగొట్టుకున్న ధనం పూటల గురించి ఏమన్నా మాట్లాడుకుంటారేమో వినాలని వాడి ఆశ.

ఇదంతా గమనించిన దుగ్గశెట్టి పొద్దు పొనిచ్చి తన కొడుకులతో, దొంగకు వినిపించేలాగా, “ఒరే, అబ్బాయిలూ, మొన్న మన పెరట్లో గడ్డిలాగుతుంటే గడ్డికింద రెండు నగలు పూటలు కనిపించాయిరా!” అన్నాడు .

కొడుకులు అశ్చర్యమందాల్తో, “నిజమా? మరి మాకు చెప్పావు కావే?” అన్నారు.

“అది ఎవరిదో ఏమిటో తెలియకుండా దానినింగతి ఎలాబయటపెట్టేదిరా? అందుకని ఆ పూటలను ప్రిస్థితానికి రప్పించి దాచి ఉంచాను,” అన్నాడు దుగ్గశెట్టి.

“ఎక్కడ దాచావే?” అని కొడుకులు తండ్రిని అడిగారు . “వున పేద బావిలోపడేశాను,” అన్నాడు దుగ్గశెట్టి.

దొంగ ఈ పూట విని నింతోషించాడు . ఊర్ల పూటలు పుణిగినాక వాడు తాడు తెచ్చి బావి పైకి గిలకకొయ్యకు కట్టి, దానిని హాయిగా బావిలోకి దిగాడు .

వెంటనే దుగ్గశెట్టి తన కొడుకులకు అసలు సంగతి చెప్పేశాడు. ముగ్గురూ పెరట్లోకి వెళ్లి, దొంగకు ఆధారంగా ఉన్న తాడు కాస్తా కోసి, దొంగనెత్తిన బండరాళ్ళు వేసి, వాణ్ణి బావిలోనే చంపి, వాడి శవాన్ని పేళ్ళిటీసి, తొల్లవారే లోపల తప్ప పేరట్లోనే పోతేశారు . తరువాత దుగ్గశెట్టి ఏ చీకాచింతా లేకుండా తాను బతికి ఉన్నంతకాలమూ ఐశ్వర్యంలో ఓలలాడాడు .

జయనందముని ఆదేశం ప్రకారం సామంతరాజు సుఖదేవుడు జయనగరంలోని ఒక శిథిలాలయంలో తవ్వకాలు జరుపగా లక్కడ బంగారు కనకదుర్గ విగ్రహం బయట పడింది. యువరాజు ఆర్య దాసు నలుమీటి తీసి సుఖదేవుడికి అప్పగించాడు. స్వర్ణవిగ్రహం బయట పడిన సంగతి వీరసేనుడికి తెలియవచ్చింది. దానిని తన వశం చేసుకోసుకోవాలనుకున్నాడు.

ఆర్య

అజ్ఞాత యువరాజు
విచిత్ర సాహసం గాధ

చిత్రాలు:
గాంధీ అయ్య

సామంతరాజు సుఖదేవుడు ఉద్యానవంతో పూర్ణ చేస్తుండగా, అంగరక్షకుడొకడు లక్కడికి వచ్చాడు.

ప్రభూ! శాంత పురినుంచి వచ్చిన దూత ఒకడు తమ దర్శనం కోరుతున్నాడు.

శాంతపురి నుంచా? వీరసేనుడి పంపి ఉంటాడు. తోచింది!

రాజు వీరసేనుడు, తాము చెల్లించవలసిన బాకీ గుర్తు చేయమన్నాడు!

బాకీనా?

అయితే ఏం? మేము ఇంతవరకు శాంతపురికి ఎప్పుడూ ఎలాంటి కప్పమూ చెల్లించలేదు. మరి మా నుంచి మీ రాజు ఏం ఆశ్చర్యపడ్డాడు?

మీరు ఆ స్వర్ణవిగ్రహాన్ని అప్పగిస్తే మా రాజు సంతోషపారు.

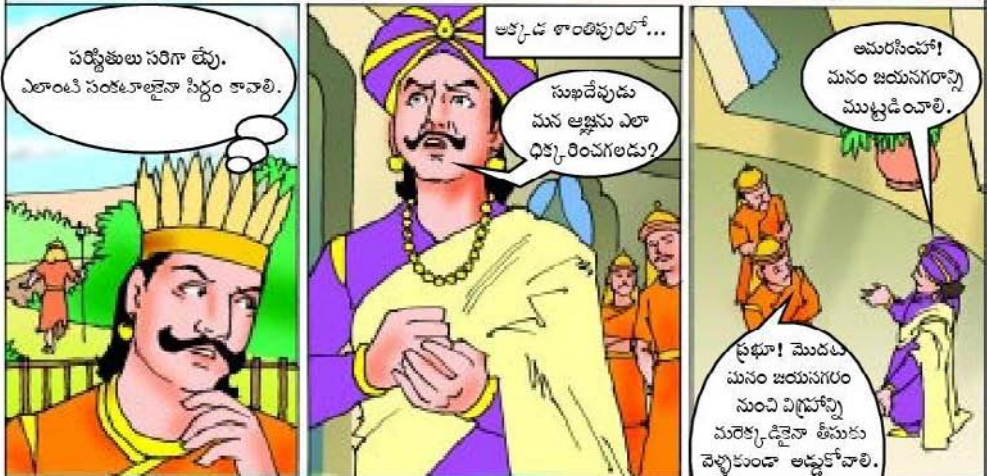
శాంతపురికి మేము ఎలాంటి కప్పమూ చెల్లించడం లేదే!

జయనగరం శాంతపురి సామంత రాజ్యమే కదా అంటున్నాడు మా రాజుగారు!

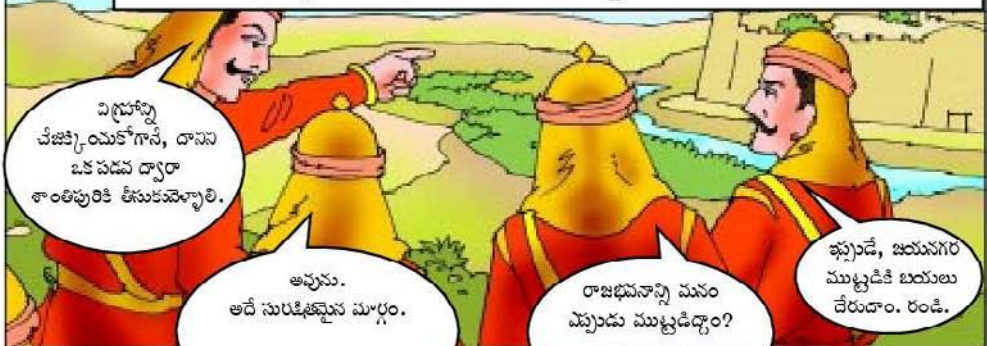
సుఖదేవుడు ఆ గ్రహాన్ని అదృష్టవశాత్తుకున్నాడు.

ఆ విగ్రహం జయనగర రాజ్య ప్రజలకు చెందినది. దానిని ఎవరికో అప్పగించే హక్కు నాకు లేదు.

విగ్రహం రాజుకు చెందుతుందే తప్ప, ప్రజలకు కాదు!

వీరసింహాడి సైనికులు రెండు వైపుల నుంచి సుఖదేవుడి భవానాన్ని చుట్టుముట్టాలి. మూడో జిల్లా భవనం చేరి ఎడిపోగించాలి. ఇది చెప్పేందుకు సూర్యుని దళపతులను కలుసుకున్నాడు.

ప్రభూ! భిక్షాన్ని నేనెవరూలు చూస్తున్నట్లుండొ మన కాపలాభిముడు చూశాడు.

అలాగా! మనం ఎలాంటి ఎదురుగాడీ జరిగకూడదు.

మైత్ర్యధిపతిలాంటి వీరుడు, భవనంకేసి వచ్చాడు ప్రభూ!

అమరసియాడే అయిపోయాడు. తోపలికి రావెవ్వర.

నేను శాంతిపూరిత సేనాధ్యక్షుడి అనుసరించబడ్డే, స్వర్ణపుష్పం తీసుకువచ్చానని చెప్పాను.

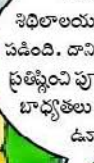
దానిని పదులు కోట్లను పది రూతుకు తెలియజేశానే?

ఆ ఎ(వెళ్ళు) ప్రతిష్ఠించడానికి నేమొక ఆలయం నిర్మిస్తున్నాం. త్వరలో వ్రాజులు ఆరంభమవుతాయి.

భూగర్భం నుంచి బయట పడింది గనుక, అది మా రాజ్యానికి చెందుతుందేగాని, జనునగరానికి కాదు.

అది ఇక్కడ
సిరిలాలయంలో బయట
పడింది. దానిని లలయంలో
ప్రత్యేకించి పూజించే హక్కు
బాధ్యతలు మా ప్రజలకు
ఉన్నాయి.

ఆ విధంగా
ఇప్పుడెక్కడ ఉన్నాడో
చెప్పా.

అది ఇక్కడి
శిథిలాలయంలో బయట
పడింది. దానిని అలయంలో
ప్రతిష్ఠించి పూజించే హక్కు
బాధ్యతలు మా ప్రజలకు
ఉన్నాయి.

ఆ విగ్రహం
ఇప్పుడెక్కడున్నదో
చెప్పు.

సుఖదేవుడు మౌనం వహించడంతో అనురసింహుడికి అగ్రహారం కలిగింది.

అనురసింహుడు దళనాయకుణ్ణి పీల్చినాడు.

విగ్రహం నుంచి వెలువడుతున్న వింత కాంతి, దళనాయకుణ్ణి, సైనికుణ్ణి అవ్వరింపాయి. వారు విగ్రహం ఉన్న గదిలోకి అడుగువేస్తూనే కళ్ళు మరెట్లు గొలిపాయి.

మానవ నిర్మిత సుహృద్భుతాలు:

అజంతా-ఎల్లోరా గుహలు

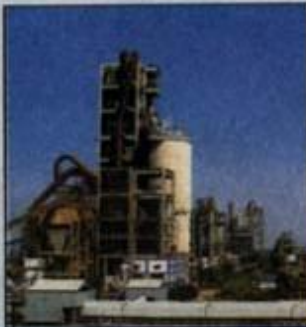
అద్భుతమైన ప్రాచీన భారతీయ శిల్ప-చిత్రకళా ప్రతిభకు చక్కని తార్కాణాలు అజంతా-ఎల్లోరా గుహలు! మన ప్రాచీన శిల్పులు నిర్మించిన ఈ సుందర గుహలయాలు మహారాష్ట్రలోని బేరంగా బాదుకు సమీపంలో ఉన్నాయి.

మనదేశపు ప్రాచీన చిత్రకళకు అజంతా చిత్రాలను ప్రధానమైన నమూనాగా భావిస్తారు. వింధ్య పర్వతాల కనుమద్వారం వద్ద అర్ధచంద్రాకారంగా విస్తరించివున్న 250 అడుగుల ఎత్తయిన కొండలో శ్రీస్తుతకారంభంలో బౌద్ధులు గుహలు తొలిచి చైత్యాలు అంటే బౌద్ధదేవాలయాలు, విహారాలు నిర్మించారు. ఈ గుహల లోపల శిల్పాలు చెక్కారు. బుద్ధుడికి సంబంధించిన కథలను కుడ్య చిత్రాలుగా నిర్మించారు. ఈ గుహల నిర్మాణం ఏడేనిమిది వందల యేళ్ళపాటు సాగిందట. అజంతా గుహలలో 25 విహారాలు, 5 చైత్యాలు ఉన్నాయి.

ప్రపంచ ప్రసిద్ధిగాంచిన మనదేశపు అద్భుతాలలో ఎల్లోరా గుహలు ప్రధానమైనవి. ఏకాం దపు రాతిని మలిచి, శిల్పకారులే గుహలు తొలిచి, అతిసుందరమైన శిల్పాలు చెక్కారు. ఈ గుహలలో 12 బౌద్ధులు తొలిచినవి. వీటి నిర్మాణం క్రీ.శ. 370-750 మధ్య జరిగిందని భావిస్తున్నారు. 17 గుహలు హిందువులు తొలిచారు. వీటిలోని శిల్పాలు శివపార్వతులకు సంబంధించినవి. ఈ గుహలలో మలిచిన కైలాసాలయం అత్యద్భుతమైనది. దీని నిర్మాణం క్రీ.శ. 735-755 మధ్య జరిగి వుండవచ్చని భావిస్తున్నారు. దీని పొడవు 276 అడుగులు; వెడల్పు 154 అడుగులు; ఎత్తు 108 అడుగులు. ఈ ఆలయం అంతా ఒకే రాతిలో మలచబడడం విశేషం.

ఇవిగాక మరో 5 గుహలను జైనులు 8-13 శతాబ్దాల మధ్యకాలంలో తొలిచారు.

పక్కపక్కనే వెలసిన బౌద్ధ, హిందూ, జైన గుహలయాలు మతసామరస్యాన్ని చాటుతున్నాయి.

పెన్నా సిమెంట్ వారి

P పెన్నా పవర్

53 గ్రేడ్ సిమెంట్

PENNA CEMENT INDUSTRIES LTD.

Plot No. 703, Sriniketan Colony, Road No.3, Banjara Hills, Hyderabad-500 034, (A.P.)

Phones : 23353950, 23353952 Fax : 040-23353951

www.pennacement.com, Email : marketing@pennacement.com

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

విజ్ఞాన విచిత్రాలు :

ఉప్పు
ఎందుకు
తీసుకోవాలి?

చిటికెడు ఉప్పువేస్తే చాలు; వంటకు అద్భుతమైన రుచివస్తుంది. ఉప్పులేని కూర ఎవరికీ రుచించదు. అందుకే మన వంటల్లో ఉప్పుకు ముఖ్యమైన స్థానం ఉన్నది. వంటలకు రుచి, వాసనలతో పాటు, నిల్వ వ మూడే గుణాన్ని కూడా పేంపు తుంది ఉప్పు. రుచులన్నిటిలోకీ, ఉప్పు, తీపి ముఖ్యమైనవి. అందుకే వూర్లు గా వీటిని అందరూ ఇష్టిపడతారు.

పేద్ద పేద్ద పౌత్రులలో సెప్పు ద్రజలాలను ఆవిరయ్యేలా చేసి, ధనాదేశములు ఉప్పును మొట్టమొదట తయారు చేశారు. రాతి ఉప్పు, సెప్పు ద్రం ఉప్పుకన్నా భిన్నమైనది.

పూనవ శరీరంలో సెప్పు వూరు గా నాలుగు ఔన్నుల ఉప్పు ఉంటుంది. పూన శరీరంలో చాలినంత ఉప్పు లేకపోతే, కండరాలు సంకోచించుమూరక ప్రసరణ సక్రమంగా జరగదు; గుండె సరిగ్గా కొట్టుకోదు. అయితే పూన శరీరానికి ఎంత ఉప్పు కావాలి? ఎంత అయితే ఎక్కువ? అని శాస్త్రవేత్తలు ఇదవి త్తంగా చెప్పలేకపోతున్నారు. ఆరోగ్యానికి చాలా అవసరం గనక ఉప్పు తీసుకోవాలి. అయితే, విత్తి విత్తి తీసుకోకుండా జాగ్రత్తపడాలి.

మన పరిసరాలు :

ప్రకృతిసిద్ధమైన ఆహారం

రోజులో ఉదయం పైట తీసి కునే ఆహారం చాలా ముఖ్యం అని అంటారు. అలాంటి ముఖ్యమైన ఆహారం కూరగాయలతో పరిష్కర్తంగా మూటే పురిమంచిది కదా! ప్రకృతి సిద్ధమైన ఆహారానికి ప్రత్యామ్నాయం ఉండదు. పూర్వాలు గా ఉప్పు పైట తీసుకునే, రొట్టె, పెన్న, సలామీ, పాలు వీటికి అద్భుతమైన ప్రత్యామ్నాయాలు ప్రకృతి సిద్ధంగా లభించడం విశేషం.

దోణి అసీయాలో కనిపించే మల్పరీచెట్టుకు సంబంధించిన అర్థకార్పస్ను బ్రెడ్ బ్రీ అంటే రొట్టె చెట్టు అంటారు. చక్కెరనిండిన వీటి ఫలాలు అప్పుడే బేక్ చేసిన బ్రెడ్ లా ఉంటాయి.

ఆఫ్రికాలో వెన్నచెట్టు వుంది. వాటి విత్తనాలను దంచి ఉడకబెడితే వెన్న లాంటిది పుడుతుంది.

ఆఫ్రికాలోనే ఉన్న సిలాఫీ చెట్టు పిళ్ళు, “సిలాఫీ” పిళ్ళలాగే ఉంటాయి.

పాల చెట్టు వెనీజువాలో ఉంది. వాటి తియ్యటి రసం వూర్లు పాల రుచితో ఉంటుంది.

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

మీకు తెలుసా?

వ్యక్తిత్వం తెలియజేసే దస్తూరీ

ఒకరి దస్తూరీని అంటే చేతిరాతను పిరిశీలించి ఆ వు నిషీ వ్యక్తిత్వాన్ని ఇట్టే తెలుసు కోవచ్చుంటే ఆశ్చర్యం కలిగిస్తుందికదా? దీనినే గ్రాఫాలజీ లేదా చేతిరాత అధ్యయనం అంటారు. ఇది ఒక సైన్స్ గానే అభివృద్ధి చెందు తున్నదని చెబుతారు. రాసుప్పిత్తు కలం ఒత్తిడి, కదిలే దిశ, చేతిరాత పరిమాణం మొదలైన అంశాలన్నిటినీ గ్రాఫాలజిస్టులు పరిగణనలోకి తీసు కుంటారు. ఒక వ్యక్తి ప్రవర్తనను అతని చేతి రాత ద్వారా సిరిగ్గా చెప్పాలంటే, ఈ శాస్త్రాన్ని ప్రణాళికగా,

లోతు గా అధ్యయనం చేయాలని చెబుతారు.

గ్రాఫాలజీ ప్రకారం పేద్ర పేద్ర అరాలు రాసువారు అహింసామయి గానూ, దాపిరికం లేకుండా బాహుటంగా స్పందించే స్వభావం కలిగి ఉంటారు. వృద్ధునిగా అంటే వూ వూలు సేజ్జా అరాలు రాసువారు వు నోనిగ్రహం కల వారు గా ఉంటారనీ, అస్పష్టిగా చిన్న చిన్న అరాలు రాసువారు, చాంచల్య చిత్తంతో గుర్తింమికొని తపించే వారు గా ఉంటారనీ చెబుతారు. ఈ ఆధార సూత్రాలు కొన్ని కొండ గుర్తులు వూ త్రవే అని అంటు న్నారే!

మన దేశం క్విజ్

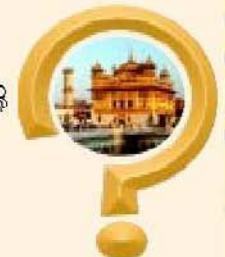
మనదేశంలో విభిన్న మతాలకు చెందిన ప్రజలు నివసిస్తున్నారు. మతాలకు సంబంధించిన కొన్ని ప్రశ్నలను ఈ నెల క్విజ్ లో చూద్దాం.

1. మనదేశంలో అత్యంత పవిత్రమైన బౌద్ధోద్రం ఏది?

2. జురాఫ్టీయన్ల ప్రాధాన్యతలంబరేవు ట?

3. 'ఖాలాపిండ్' అనే సేస్థిక విభాగాన్ని స్థాపించిన శిక్ష గుర్తు మావెరు?

4. ఔషధ తంలొని రెండు శాఖలు ఏవి?

5. ముస్లిం క్యాలండర్ ఏ సంవత్సరం ఆరంభమై యింది?

(సివూధానాలు 70వ బడిలో)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

ఈ ఫోటోలకు ఒక్క వూటలోగాని, చిన్నవాళ్ళలోగాని వ్యాఖ్యలు రాయ గలరా? రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.

NARAYANAMURTY TATA

NARAYANA MURTY TATA

వ్యాఖ్యలను కాంపీటీషన్ పొజ్జికార్త పేరు రాసి ఈ నెల 25వ తేదీలోగా వూకు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు మార్చి 2005 సంచికలో ప్రచురిస్తాం. ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహుమతి ఉంది. ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చంద్రుడు, 82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టతాంగల్, చెన్నై - 600 097.

అభినందనలు

నవంబర్ నెల పోటీ ఫలితాలు

ఎన్. శారద

3 బి, నకులేశ్వర్ భట్టాచార్జీ తేన

గురు వాయూర్ నారాయణ్ ముందీర్ పిక్చర్స్

కొలకత - 700 026.

మొదటి ఫోటో : పిడిపొయిండా, కట్టువు లీ! రెండవ ఫోటో : ఆగిపోయావేం, చెల్లీ?

సమాధానాలు

1. సొరనాథ్
2. అంజుమా న (అగ్ని దేవాలయం)
3. గోవింద్ సింగ్, 10వ గురుమా
4. దిగంబరలు, శ్వేతంబరలు
5. క్రీ.శ. 622

JUNIOR

CHANDAMAMA

PROVIDES THE KEY TO A TREASURE CHEST OF KNOWLEDGE

SKILLS

Colouring Contest, Arts and Crafts, Fun with Cooking, Mathemagic, and **MORE**

HERITAGE / HISTORY

Panchatantra, Men of Wit, Saints and Sages, They Said It, Monuments and Landmarks of India, Historical Events, and **MORE**

ACTIVITY

Cover Activity, Astro Aria, Gooba's Words, Joining Dots, Spot the Differences, Number Game, and **MORE**

KNOWLEDGE

Star Gazing, Nature Page, Mintoo's Mates, Wonders of the World, Rights and Duties, Thematic ABC, Health Care, and **MORE**

ENTERTAINMENT / FUN

Riddles, Rebus, Nursery Rhymes, Naughty Baloo, Jokes, and **MORE**

S-H-A-K-E ! LIKE THE MILK SHAKE, WHICH IS ONE OF CHILDREN'S FAVOURITE DRINKS, THEY WILL FIND THE 'JCM SHAKE' A DELIGHT!

Junior Chandamama is the only magazine that engages its readers to develop their talent and kindles their imagination. PAGE AFTER PAGE - MONTH AFTER MONTH

Rs.144 FOR 12 ISSUES - DD OR M.O IN FAVOUR OF CHANDAMAMA INDIA LTD.,
82 DEFENCE OFFICERS COLONY, EKKADUTHANGAL, CHENNAI - 600097.

PCRA Page

Website : www.pcr.org

మనం శ్వాసించే గాలిని కాపాడుకోవడానికి

వీణ క్లావ్ టన్నుపీపు రాలు అయిన శ్రేయ రెండో రోజుగా బడికి రావేడు. ఆ రోజు సాయం కాలం వీణ, శ్రేయ ఇంటికి ఫోన్ చేసింది.

“పాపకు ఒంట్రో బావో లేదమ్మా. డాక్టర్ దగ్గరికి తీసుకెళ్ళాలి,” అని చెప్పింది పినిపు నిషి.

శ్రేయ పు చూసేవద్దావు ని వీణ అక్కడికి వెళ్ళింది. పాలిపాలు న మై హింత్, ఆ యా సింత్ వుంచు ప్రి దవిత్త కోలేక అవ్వ పిదు తూ న్న శ్రేయ పు చూసి దిగ్భ్రాంతి చెందింది. “శ్రేయ కు ఎవరు ఉంది, అంటి,” అని అడిగింది ఆమె తల్లిని వీణ.

“శ్రేయ కు బ్రాంకిటిం అందో శ్వాసకోశ వ్యాధి,” అంటూ నిట్టూర్చిన ఆమె తల్లి, “వాహినాల నుంచి వెలువడే పేట్రులు వాయు ము, ఫ్యాక్టరీల నుంచి వెలువడే పొగలు గాలిలో కలిసి, కలుషితం చేస్తున్నాయి. కలుషితవైపు గాలిని వెల్పుడం వల్లే ఇలా అయిందని డాక్టర్ చెప్పారు. మందులు తీసుకుంటూ కనీసం వారం రోజుల పాటు విశ్రాంతి తీసుకోవాలట!” అన్నది.

పురు నాథు వీణ తరగతిలో ఉపాధ్యాయునికి శ్రేయ అనారోగ్యం గురించి చెప్పింది. ఉపాధ్యాయుని, “లదు సకజీవితంలోని ద్రిహ దాల్తో వాయు కాలుష్యం ప్రధానమైనది. మానవ జాతికి ప్రకటి

ఇచ్చిన అమూల్యమైన కానుక ప్రాణాలనిచ్చే స్వచ్ఛమైన గాలి. అయితే మనం దానిని సక్రమంగా కాపాడుకోలేక పాతున్నాం,” అన్నది.

“వాయు కాలుష్యాన్ని అరికట్టు దానికి పునం ఏం చేయాలి, ప్రియ?” అని అడిగింది ఒక విద్యార్థిని.

“ఏం చేయాలి మీరే చెప్పండి చూద్దాం,” అని పిల్లల్ని ఎవరు ద్రిత్త మేంది ఉపాధ్యాయుని.

పిల్లలు అలోచనలో పడ్డారు.

ఒక్కొక్క సెలహాగా బయటపడ సాగింది! “పునం స్కూలు కు కార్తలో రాకుండా, స్కేట్లోగాని, నడిచిగాని రావచ్చు.” “టపాకా

యలు కాల్పుడంవల్ల గాలి కలుషిత పువత్తుంది గనక, దీపావళి వంటి సెపు యాల్లో టపాకాయలు కాల్చకుండా జాగ్రత్త పడవచ్చు.” “పునం పేర్లలో వాయు కాలుష్యం పట్ల సరైన అవగాహన, పరిజ్ఞానం పంపించింపి జేయడానికి ద్రియ త్పించవచ్చు.”

“చాలా బాగా చెప్పారు. నేనూ ఒక సెలహా చెబుతాను వినండి. వీల్ఫు చోట్లా చెట్లు నాటి పెంచండి. గాలిని శుభ్రపరచడంలో చెట్లు ప్రముఖ పాత్రవహిస్తున్నాయి,” అన్నది ఉపాధ్యాయుని.

“తప్పకుండా చేస్తాం,” అన్నార విద్యార్థులు పుక్తకంఠంతో.

Let's paint a better world

Let's not pollute air

Dear Kids,

Write a slogan on this subject and win prizes.

I am all because _____

Name: _____ Age: _____

School: _____ Class: _____

Address: _____

Pin: _____

PETROLEUM CONSERVATION RESEARCH ASSOCIATION
 18, Bhikaji Cama Place, New Delhi-110064
 E-mail: pcra@pcra.org Website: www.pcr.org